

Wd
3382

D. O. M. A.

JUBILEI SAXO-
COBURGICI

DESCRIPTIO HISTORICO-

POËTICA.

Ad Auctoritatem & approbationem singularem,
Amplissimorum Dnn. SCHOLARCHARUM,
In

Virorum gravissimorum, tum Ecclesiasticorum,
tum Politicorum, Dnn. Consiliariorum, Doctorum, Pastorum,
Professorum, Magistrorum, Studiosorum, aliorumq; Hospitum bono-
ratissimorum, consessu solenni,

Die 8. Septembr. anni Jubilæi, hoc est, post Chri-
stum natum 1630.

Collegij CASIMIRIANI cathedra, publicè declama-
ta & habita.

Ac insuper monitu & rogatu multorum Literatissi-
morum, Augustanæ Confessioni addictorum, studioso-
rumq; in futuræ posteritatis gratiam & celebrati Jubilæi
apud Coburgenses gratam recorda-
tionem,

Cum Dnn. Superiorum licentia publicis
typis commissa.

M. PHILIPPO Eschenbach / Coburg. in patria
DIACONO.

COBURGI Typis Caspari Bertschij, ANNO M. DC. XXX.

AD

*Illustrissimi & Celsissimi Principis ac
Dn. Dno.*

JOHANNIS CASIMIRI,
DUCIS SAXONIÆ, JULIÆ, CLIVIÆ,
MONTANIÆ, LANDGRAVII THURINGIÆ,
Marchionis Misniæ, Comitis de Marca & Ravenspurgo,
Domini in Ravenstein, Domini nostri cle-
mentissimi,

DITIONEM PERTINENTIBUS
Civitatibus omnibus & singulis, & in iisdem clavum
& clavem reipublicæ tenentibus

VIRIS

*Amplissimis, Spectatissimis, Prudentissimisque, & rerum politica-
rum usu ac experientiâ eminentissimis,*

**DOMINIS CONSULIBUS, PROCONSULI-
bus, Syndicis & Senatoribus omnibus ac
singulis,**

REIPUBLICÆ

COBURGENSIS.

GOTHANÆ.

HILPERSHUSANÆ.

EISFELDENSIS.

HELTBURGENSIS.

ROMHILDENSIS.

ROTAGENSIS.

NEOSTADIANÆ.

WALTHERSHUSANÆ.

PESNICENSIS.

UMMERSTADIANÆ.

SCHALCOVIANÆ.

SÖNNEBERGENSIS.

DOMINIS, promotoribus, fautoribus & amicis suis, qui-
busvis pietatis, amoris, observantiæ & honoris officijs,
animitus semper suspiciendis.

):(2

Vobis

Vobis patet omnibus, Amplitudine, Prudentia, Spectabilitateq; conspicui Viri, Dn. Promotores, Fautores & amici, ὀλοκαρδίως καὶ ἀδιαλείπτως venerandi-aman-di: Vobis omnibus, inquam, patet, quomodo nostrum JUBILEUM, in Augustanae Confessionis, cui nos addicti sumus, & cum bono DEO manebimus, recordationem, sub tota Illustrissimi & Celsissimi Principis ac Dn. Dn. JOHANNIS CASIMIRI, Ducis Saxoniae, Juliae, Cliviae & Montium, &c. Dn. nostri Clementissimi, ditio-ne, ad peculiare mandatum & instructionem accuratissimam, circumstantialiter hinc inde celebratum fuerit. Coburgi in metropoli nos, uti speramus, bono exemplo vobis praevimus: Vos omnes, emuli, uti constat, simul ὁμόψηφοι ὁμόθυμοι, devotè, sanctè, & piè celebrastis. Iterabimus, ceu speramus, hoc JUBILEUM, non nisi in Ecclesia triumphante. Instat enim dies extremus, ut meritò cum D. Polycarpo hoc seculo perversissimo ingemiscere nos oporteat: O Deus, in qua nos reservasti tempora! Ad rem & propositum! Ego met in domo Domini minimus, paulò altiùs & quidem non sine singulari delectatione, perpendi, quomodo κατὰ τὰς ἐξουχίονας πάντα in JUBILEI nostri festivitate, apud nos Coburgenses, fuerint peracta: Inde q; animum induxi meum, non abs re pietati fore, si & hunc laborem DEO dirigente susciperem, & secundum omnes circumstantias poëtice describerem, quibus modis scilicet ab hoc vel illo, in singulis templis, Aula, & Collegio Casimiriano, festum nostrum, commissi officij ratione sollemnissimè peractum & celebratum sit.

Quicquid autem feci, id, Deus ita me amet, perfeci, non ut gloriolam humanam captarem, nec ut venam poëticam, quam ipsemet nullam agnosco, ostenderem: sed in solius Dei gloriam, & ut aliquando posteritati, si qua futura est, constaret, quomodo & à quibus personis κατὰ πάντα COBURGI in mea dilectissima patria celebratum sit festum Jubileum. Cum igitur & Vos nobiscum ad DEUM, ceu decuit, devoti fueritis in hoc ipso religiosissimo cultu; Ego hunc actum Oratorium ad multorum Φιλομάσων, plurimo-
 rum

rum ὁρῶδ' ἔωv monitum, typis publicis commissum, Civitatum Illustrissimi nostri singularum Senatibus inscribere & dedicare volui, nihil dubitans, quin favorabili mente accepturi, & ad gratam posteritatem sitis reservaturi.

COBURGA, ὦ dilectissima mater vel patria! quid Ego ratione studiorum meorum tibi debeam, jam dudum exposui, nec etiamnum charitati & gratitudinis nexu, vobis obstrictissimā effluxit mente. Et licet, Vir singulari auctoritate & prudentiā spectabilis, Dn. Flemmere (cui insimul de modo commissa Consulatus Sparta animitus gratulor) Te lateat, ordini tamen tuo Collegiali adhuc in recenti haeret memoria, & vel in primis Spectab. Prudentis. Literatis. Dn. Bonaventuræ Breitheupt, jam proconsuli, & Dn. Erhardo Abbati Syndico & poligrammatico solertissimo, quæ causa inter ceteras, non fuerit minima, cur ante decennium AHORNâ buc sim legitime vocatus: nempe Stipendiarius, uti loquimur, vester fui. Disseream, nisi gratus & per omnem vitam memor fuero. An tibi & hunc sætum, mater studiorum meorum dulcissima, patria dilectissima!

GOTHAM, ut fatear, oculis equidem, licet multoties desiderarim, nondum vidi: attamen viri mihi quidam & famâ & mente & oculis, quidam famâ solum sunt notissimi, perspectissimi. Ex classe illa primus est, Rev. & Claris. Dn. M. Waltherus, Superintendens vigilantissimus, Præceptor meus in lingua sacra IENÆ fidelissimus, à me etiamnum multis nominibus colendus-amandus. Alter est Spectabilis Dn. David Gödelmannus, præfectus annonæ vel rei frumentariæ expeditissimus, meus in fidei professione & vitæ confessione filius, Coburgi dum viveret, præ multis, charissimus, fautor & amicus ex intimis notissimus, candidissimus. Accedit Politissimus & Præstantissimus Dn. Nicolaus Bajerus, actionibus justitiariis addictissimus, meus ἀπ' ὀνύχων, tum in Gymnasio patrio tum Academia Ienensi commilito & cōterraneus suavissimus. Ex classe hac denomino Wilckium illum, de literis optime meritum, Rectorem gravissimum, uti & Weitzium pro R. philologum acutum, Dnn. mihi amandos-honorandos. Non ergo, Tu Gothacelebris, meum Jubileum despicias, & si de meo candore, quandoquidem facie ignotus sum, vel tantillum ambigere velis; prædictos meos præceptores, fautores & amicos, ceu oraculum consule.

Nec vos prætereo Hilperhusanos Spectatissimos: Vester in me favor singularis singulariter menti impressus ante semestre fuit: Officij ratio tum temporis imperabat præmaturum discessum. Ignotus equidem quàm multis civibus & incolis sum: interim præ ceteris à me peramicè salveat Rev. Dn. Simon Schnet-

ter, Pastor & Adj. fidelissimus, fautor, frater & cognatus peramandus. Salveat ille cum toto Ministerio, Salveat eximius, Politis. & Literatissimus, uti & experientissimus Vir Dn. M. Rabius Rector meritissimus, Medicina addictissimus, ob conversationem mihi jucundissimus, gratissimus. Salveat Prudentis. & Spectabilis Dn. Consul Panfa, cum omnibus Collegii in senatu honorati, facie mihi ut plurimum incogniti: Salveat & nuperè mihi in sponsalibus Purzelianis perspectus Dn. Consul Ambrosius Dietz. Salveat nec minus praestantis. & Doctissimus Dn. JACOBUS MICHAEL poligrammateus, salvere singuli, quorum nomina nec occurrunt, nec charta angustia patitur; salvere, salvere.

EISFELDIA, salve mihi charissima, honoratissima: Salve mihi Reverende multum Dn. D. Keslere, Superintendens vigilantissime, Sympatriota cordicitus venerande amande, Et te carmini meo, licet rudi, inseruisse, non tam placuit quam decuit, cum constet, te operans apud nos pro celebrando Jubilèo in Casimiriana cathedra, vice Dn. nostri Generalissimi Doctoris Finckij vicariam quidem, at certè laudabilissimam navasse operam. Non malè vertes: auribus nihil inserivi; sed pro veritate rei locutus sum singulari. Salveat à me quàm officiosissime Amplissimus Dn. praefectus Lattermannus, quem equidem videndi & cum eo vel duobus colloquendi verbi semel tantum, & quidem in fratris, Praecellentissimi Dn. Johannis Lattermanni Redituum illustrium praefecti & Consiliarij meritissimi, patroni mei magni, domo contigit. Salve & mihi cognate conjunctissime, amicissime, Dn. Hoffmannè, Pistor & Senator Eusfeldensis circumspecte: Gratulor tibi adhuc semel de filio tuo, Rev. Dn. Pastore in Steinhend; qui non sufficere arbitratus est Jubilèum Steinhaidl celebrasse; sed & Coburgi comparuit, actum dissertationis Jubilèæ Keslerianæ praesentiâ cohonestavit, & quod ἀξιωματικῶς ἔσται, primas opponendi partes invitatus & provocatus subiit, & non sine Auditorij applausu perfecit.

Ad te HELTBURGUM, nomine-omine celebratum, transitum facio. Semel quidem te per omnem meam vitam visere mihi contigit; interim de pietate & justitia audi quam optimè, vel teste omni exceptione majore, Praeceptore meo benè merito, Rev. & Clarissimo Krugio, Superintendente laboriosissimo, vigilantissimo. Acceptabitur, Senatores optimi, hoc quicquid est, ea ex mente, quâ est profectum: nec ullus dubito, quin Jubilèum apud vos ad unguem nobiscum concelebratum fuerit.

Tu

Tu Rauschete, Vir Strenue, Amplissime & Fortissime, Patrone candidissime, animi favorabilis vinculo, etiamnum tantoperè erga me affectus es, ut in cordis capsula Coburgum & Romhildam coniunxisse videar. Etenim quoties Romhilda mihi sub colloquio φιλομαθῶν καὶ φιλοθεολόγων occurrit, toties Rauscherus meus mihi obvenit. Auget Romhilda dulcissimam recordationem Rev. Dn. Superintendens M. Steinbruccius, mihi à multis anni notissimus, successor meus in collegio Casimiriano dignissimus. Auget insimul meus, certè totus, Scisingius, patris loco semper habendus, Rev. Dn. Pastor Menthusanus, aliquot ante lustra Rector apud nos Scholæ Senatoriæ, postmodò Diaconus Coburgensis fidelissimus. Hunc studiorum puerilium manu ductorem agnosco: per biennium Menthusij me puerum decennem vixisse, & quidem bene, memini. At, & quoties tum temporis Romhildam non sine delectatione vidi?

Quid de te Rotag? causa dedicationis meæ geminâ tibi competit ratione. Nam & tu inter civitates Dn. nostri clementissimi numeraris: accedit insuper causa, mihi vel quasi domestica, quia nempe Te, Meus pater patriam salutat & veneratur jugiter exoptatissimam. Pauperculus enim ibi, at honestus natus fuit parentibus, per lavacrum sacrum renatus, educatus, & à Dn. Senatoribus jam fermè ad unum ἐν ἀγίοις, καὶ δόξῃ ad opificium promotus. Salve mihi Rev. Dn. Pastor, & Adjuncte Dn. Wagnere, salve mihi ὀλοκαρδίως, salve à studiis continuatis exploratissime, salve Ex-Collega desideratissime. Salve mihi Politissime Dn. Geilingi, poligrammatèc expedite, salve vel propter tuum Progenitorem, dum viveret, longè candidissimum, mihi dilectè.

Nunc Neostadium, naviculâ epistolari appello. Incognitus equidem vobis in senatu honorisito, vobis per literas appareo; at dedicationis causam superius explanatam sine dubio percepistis. De meo animo, si dubitatis, exquirite apud vos Rev. Dn. M. Bejerum, Diaconum vestrum industrium. Carmen Iubileum fecit illius mentionem. Præstitit enim in celebratione nostri FESTI Jubilæi operam meritò notabilem, uti forsàn fama ad vos detulit, & in carmine, ἀληθῶς videtis. Addite, si placet, vestrum poligrammatèum, Dn. Riccium, Compatrem meum charissimum.

WALTERSHUSANAM rempubl utpote non minùs ditioni & jurisdictioni Casimirianæ subiectam omni jure adjungo, nec, quin Jubilæum meum vel propter nostrum Illustris. Clementissimumq; , sit acceptum, ambigo.

Et tu Senatus Pefnicensis prudentissime, à viro licèt penitùs ignoto

Jubi-

Jubiléum Saxo-Coburgicum, ob causam superius allatā, accipies. Sed quid praetendo? Hac meā oratione & dedicatione Tibi gratulor de novo Pastore. Ex singulari enim gratia Illustrissimi & Celsissimi Principis & Dn. Dn. nostri Clementissimi, superius honorificentissimè denominati, Rev. Dn. Rindermannum, patriā Coburgo-Francum, ad tempus Exulem Christi Mertzbachensem, habetis.

Habetis autem Pastorem legitimè vocatum & confirmatum, habetis in eruditione, pietate, modestiaq; talem ad vos promorum, ut potius, si Deo placuisset, dignissimum, in Franconia parochiæ cuidam præfici oprassemus; sed agnosceatis, omnes Pessnicenses, quod magistratui placuit, id Deo dirigente esse factum. Interim Tu Rindermannne, vive & vale, præsta te, qualem te decet, virum. Vale, nostri memor: committe nos in ministerio Coburgensi tuis precibus, quos reciprocantes, uti valedicenti dixi, experieris.

Si Tu, Uimmerstad, das nominis documenta, uti vulgus ait, te nempe ὄνομα θεοῦ gloriari tantā & tali, quasi denomineris Immerstadt, tibi meritò potior assignandus fuisset locus: dabo autem veniam, si alias positionis vel locationis causas ponderaveris. Interim scitote omnes, me locationis ordinem non iudicio privato; sed consultis politicis, & talibus, quibus res hæc tota exactè constat, ita observasse. Salveat autem à me Pastor vester, Rev. Dn. Chilian, meus à Musis Casimirianis intimè notus. Et ille nostrum actum Jubiléum in Collegio Casimiriano tum præsentia, tum ovæ sui amicæ, condecorare non gravatus est.

Schalcovia quid tu? suscipies meum Jubiléum amicæ manu & mente, certus sum. Salve à me Rev. & Clariss. Dn. M. Hubmejerè, Pastor & Adjuncte ibid. vigilantissime, salve tum Collega charissimo, meo Dn. Compatre Wolfgango Geigero. Vos pro mei animi affectione optima, coram senatu mihi ignoto, si opus, spondebitis.

Tandem saluto Solis Montem; non despicere meam Musam, seriùs licet venientem: trans sylvam sedem collocasti: audi, & mea vena est sylvestris: Interim à me salveat Rev. Dn. M. Weiglerus, Pastor Sonnebergensis dignissimus, Poeta Coronatus.

Sed quid tandem abrumpo? Inter bonos bene! & in bona causa tria verba sufficiunt: Attamen in gratiam fautorum & amicorum calamus sicut nonnulli liberalior. Offero igitur descriptionem hanc meam Jubiléi Saxo-Coburgici historico-poeticam demissâ affectione Vobis, Patroni fautores, & amici venerandi.

randi, strenuo loco. Valet & vivite omnes & singuli, Dnn. Consules, Pro-
Consules, Syndici & Senatores colendi: vivite hisce conelamatis & bellicis
temporibus, vivite pacate cum vestris civibus: Habebitis DEUM potentissimum,
& quicquid curæ vel laboris impenderitis, remuneratorem lar-
gissimum. Valet. in Domino.

Nunc

Ite mea, ad Proceres Poliarchas, jubila: abite,

Pulsatis foribus dicite pauca: VIRI

(Ut rude sit metrum; non est metuenda repulsa:

Non nisi vera canit, nec nisi sacra canit.)

Accipitote graves, peperit quem musula, foetum.

ESCHBACH: & Patri corde favete. Sat est.

Dabam Coburgi d 6. Decembr. D. Nicolao sacrâ,
anno Christi 1630. quo ingemiscit Ecclesia: O bo-
ne IESV, DVpLatl sVnt Lateres, ah Venlat breVI
Molles.

V. V.

Amplit. Prudent. & Spectab. observantiss.

Addictiss. & in Christo devotiss.

M. PHILIPPUS Eschenbach Co-
burg. in patria Diaconus.

Sequuntur

Sequuntur
CARMINA NONNULLA
gratulatoria & jubileæ.

I.

IN JUBILEUM SAXONICUM.

Jubila Saxonici vates celebravimus, ut sint
Jubila certa piis, jubila nulla Papæ.
Jubila Saxonici in cœlis celebrabimus, ut sint
Nubila densa Papæ, jubila sancta piis.

Casp. Finckius D. Gen. Superint.

II.

Exscribenda typis, dum tradis, Docte Magister,
Carmina, quæ referunt, quam ratione Coburgæ
Nostra celebrârit, sacra Jubila, Jubila Festi,
Elapsos jam num quinquaginta bis ob annos.
Saxoniæ cum Dux pius, Electorq; Johannes
Obtulit Augusta (Magno frendente Dracone)
Imperij Carolo Quinto Regi Capitiq;
Articulos fidei, in Templisq; Scholisq; sonantes
Saxonice stirpis, divini ex dogmate Verbi
Deductos solo, morte in vitaq; tenendos.

Rem magnam præstas, & dignam laude perenni,
Laudibus aternis consecras Facta Johannis
Principis, ac zelum populi, de nomine Magni
Lutheri, fidei qui gaudet nomen habere.
Extimulas pariter nostros (si fortè futuri)
Natorum natos, Mundi post secula bina,

Vt simili

*Ut simili nostra, Festum hoc, pietate celebrent,
Jubila, quò in cælis omnes aeterna canamus,
Quod tribuas nobis, per Christum, summe Jehovah.*

Nicolaus Hugo D. Concionator aulicus.

III.

Viro Reverendo,

Clariss. & Doctiss. Dn. M. Philippo Eschenbachio, Ecclesiæ
Coburgensis Diacono, Amico meo, ut veteri,
ita colendo ::

Sæpius optavi, foret ut concordia in uno
Christiadum cœtu, quam Deus ipse probat,
Sed quia dissidium fidei implacabile duri
Constituunt homines, & malè sana cohors
Horum, qui nimiam Papam reverentiã adorant,
Qui tamen erroris conscius esse potest,
Nos rectè facimus, dum sacri dogmate verbi
Munimus nostram, protegimusq; fidem,
Proferat ut linguæ plectrum, quod creditur intus,
Diversum statuens ne videaris homo.
Jubilat inde piè nostris Ecclesiæ in oris,
Publica dum fidei symbola voce sonat.
Decertare scholas, & templa laboribus istis,
Vidimus haud unò, res memoranda, die.
Multùm fecerunt multi, tu, Clare Magister,
Uno multorum carmine facta canis.
Sic quæ debetur meritò pia gratia multis,
Gratia debetur non minùs ista tibi.

Johann. Jacob. Draco, D. Consiliar.

& Ordinari Saxo-Coburg.

)* (2:

Jubila

IV.
Jubila siderijs longè dignissima cælis
Dum celebras versu, Vir Reverende tuus
Hoc agis athereas post ultima funera sedes
Ut sanctas pia mens possit adire domos.

Principium felix, quia prospera clausula cæli est,
O quàm speratus tunc tibi finis erit.

Johannes Mattheus Meyfartus D.

V.
Viro Reverendâ dignitate, eximiâ veræ pietatis ac eruditionis laude
Clarissimo,

Dn. M. PHILIPPO Eschenbach! Ecclesia patriæ Diacono
meritissimo, Dn. & amico suo plurimum honorando & amando,
Festum Augustanæ Confessionis Jubilæum venâ Poeticâ concelebranti, hisce
brevibus ac extemporaneis, bono animo gratulabundus
applaudit.

Sancta Lutherani quod cantas jubila festi,
Eschenbachi, ô patrij magne Prophetæ soli:
Augustos fidei puræ tuæ vena per orbem
Quod Confessores splendida concelebrat;
Rem facis officio dignam, quam gloria CHRISTI,
Et tuæ quam virtus, venâq; sacra jubet.
Perge: Procellosis Ecclesia fluctuet undis,
Archonauta tamen Christus in hac vigilat.
Inflammet pelagus Papa, Cerberus ipse minetur
Exilium, extremum fulminet exitium.
Fulminet, excruciet, perimat, comburat, inundes
Augustos sanæ Christicolæ fidei;
Stant invicta tamen divini Numina verbi,
Queis immota manet cymbula sancta DEI.

Valentinus Rumpelius, Philos. & Med. D. Aulæ Saxo Coburg.

Med. die 30. Novembr. Anno, quo

VIVIT DOMINVS noster IESVS CHRISTVS.

Quod

Quod, perdocte, piis **ESCHENBACHERE**, celebras
 Carminibus sacra dona **DEI**, sacra munera, nostri;
 Munera, nempe sui purissima dogmata Verbi
 Saxonibus præ aliis olim data, jamq; per annos
 Centum conservata, licet fremat orbis & orcus:
 Quippe ministerio divi prolata Lutheri.
 O factum hoc ardens, condignum laude perenni
 Omnes, Augustana quibus Confessio cordi est,
 Quidni pectore & ore, & tota mente sequemur?
 Grati, jova, tibi, ter Maxime & Optime semper
 Dicamus laudes, & júbila justa canamus,
 Atq; ita Præconum nostrorum vota sequamur.;
 Vota piis precibus jungentes júbila votis:
 Ut Deus & seræ hæc condonet posteritati,
 Quo tandem salvi **JOVAM** celebremus in ævum.

Anno CHRISTI 1630.

ECCLESIA LUTHERANA CELEBRAT AUGUSTANÆ CON-
FESSIONIS JUBILEVM.

ANNVS EN EST JUBILEVS DICIONIS LUTHERANORVM.

DİŞ İAHR İST DAS İVBEİFEST DER LUTHERANER

VVEGEN İHRES BEKENNTNIŞİ.

Michael Schön D. Medicus aulicus Cob.

Viro Reverendo & Clarissimo,

Dn. M. PHILIPPO ESCHENBACHIO, Ecclesie Co-
 burgensis Diacono, seculum Lutheranorum alterum piè
 & doctè celebranti.

ET PHILIPPE, tu, verende, seculum canis novum,
 Lutheranum, carmine heroo, atq; docto carmine?
 Seculum illud, quo Dynasta maximi orbis, Saxones,
 Imperatori obtulere, Augusta in urbe, pectore

)*(3 Candiod

Candido, Confessionem, menteq; imperterrita,
Tertius, quam ex ore patris Maximi, Elias habet?

Rem facis dignam profecto & laudibus dignam meris,
Quamq; docti, quamq; si nostri pii sunt, efferent
Ad polum usq;, & accinent illud Tibi, FELICITER:
Et pium factum pii viri probabunt perpetuum.
Laus erit donec JEHOVAE, Mercuriūq; adorea,
Flos erit donec Camena, Gratiaq; autumnitas.

ita festinanter ex animo tamen gratulabar
cognato & confessionario meo

Georg Mundius Jctus C. P. Cæs. Illustris.
Saxon. Ducis C. &c.

VIII.

O faustum seclum, quo Lux Divina refulsit
Verbi, olim tenebris obruta, Cimmeriis!
Lucem hanc, quæ multis precibus gemituq; piorum,
Exoptata diu, Saxonis ora videt.
Ut quæ per Divum Witebergæ accensa Lutherum,
Mox jubar Augustam sparsit ad usq; suum:
Hinc verè, radiat fidei Confessio nostræ
Augustana, suam sumit & inde basin.
O iterum faustum seclum, quot & obtigit oris
Nostris! O gratâ mente colenda DIES!
Consultata quidem Regum tacuisse decebit,
Non ita facta DEI, sed celebranda palam.
Nuper ob id nostrum Jublaum jure secutum,
Zelus id, & pietas, poscit Honorq; DEI.
Compater ergo mihi chare, ac Collega verende,
Proposirum laudo, laudo proboq; tuum.

Ordi

Ordine conscripsti *Solennia* nostra decenti,
Dicta q̄; de cathedra, jam relegenda dabis:
Pro quo *posteritas* dicet tibi grata, labore,
Propositum, repeto, laudo, probo q̄; tuum.

Georgius Pfrüscherus Coburg, Ecclesie. Patrie
Diac.

IX.

Quid tum, si Satanas fremit, & si ringitur orbis,
Ilia si rumpit Papa, lues scelerum:

Illuxit tamen *ILLA* dies, quã *IVBILA* cœtus
Cantat Sanctorum, juba Sancta *DEO*.

Lux etenim verbi nostris illuxit in oris,

Lux *AVGVSTA DEI*, qua fugat omne malum,

Apoc. 9. Lux, quã pestifera pelluntur sede locustæ

Nostrã, ne nostras post abedant segetes;

Apo. 7. 12 *SANCTA TRIAS*, *TIBI* laus & honor, *TIBI* gloria virtus,

TV lucem extingui hanc ne patiare tuam.

Jubila sic meritò cantas, Collega Verende,

Teutonico illa prius, nunc latio ore sonas.

Jubila grata *DEO*, fluitantia juba versu

Nectis, ut in *IOVAM* gratus utrinquè sies.

Ast Ego, quid plausus, quid, tristis, juba dico!

Planctus, singultus mens mea tota sonat!

Lugeo, lamentor, tristeis eructo querellas:

Cordis denata est portio namq; mei!

Ezech. 24 *Vxore* orbatu! *charu* orbatu ocellu!

Tristu oberro domi! stat viduata domus!

Solaq; ne *CRVX* sit, mala febris corpus adurit

Ecce meum, ut titubet pesq; manusq; mea!

Quã vellem populis jam me conjungere festu,

Vocibus & faustis concelebrare *DEVM*!

)*(4

Ad

At trepida retinent me, in mortis valle, tenebrae
Nec LOVÆ templi limina adire sinunt.
At mediâ, trepidas, in mortis valle, tenebras
Dissipat, exultans TVRBASACRATADEO.
Ergo SANCTA TRIAS, TIBI LVAS, TIBI GLORIA,
VIRTVS,
Jubilet æternùm, Gens TVA, SANCTA TRIAS.

Ita in luctu meo meditabar
Melchior Weiglerus Hilperhusanus
Eccl. Coburg. Diac. ad 3. ✠
Viduus.

X.
Quid tibi mentis erat, Romanæ Paule Cathedræ
Præsul? quòd pignus te Diadema tuum,
Ponere dicebas; Lutheri dogma bimestri
In spacio prorsus nî pereundo cadat.
Nempè tibi cauta spondebas mente; Cadente
Victurum, illius dogmate, dogma tuum,
Papa memor voti, triplicem depone Tiaram,
Nam vox Lutheri vivida vivit adhuc!
Vivit adhuc invicta inter cædesq; dolosq;
A grege queis frustra sæpè petita tuo est.
Heu quoties sævosq; rogos, ensesq; furentes,
Bella, rotas, laqueos, fulmina & exilia,
Crudeli Christi minitatus es ore catervæ!
Exitium heu illi quàm propè sæpè fuit!
Illa tamen sine vi, sine milite, nuda & inermis,
Tuta fuit solo Christe favore tuo.
Quinimò ante annos, doctrinæ semina, centum,
Coràm magnamibo Cæsare & Imperio
Edidit Augusta, vultu imperterrita, quamvis
Vix quinq; in lucem tum prodière Duces.

Ex

Ex illo Augustana die Confessio, semper
Augusta, Augustâ iussa virere comâ est,
Jurataq; alma, nullo non tempore, pace
Imperii, Christo sic moderante, frui.
Hæc benefacta animo recolens Ecclesia Christi,
Tarpejo tandem libera facta jugo,
Nunc servatori meritaram munera laudum
Solvit, & in templis juba ubiq; canit.
Votaq; pro fera, prece supplice, posteritate
Fundit, ut his etiam gaudeat illa bonis.
Attu præco Dei, Christo dilecte, Philippe,
Qui merito clarum nomen honore geris,
Solenne Aönio describis carmine festum,
Versibus includens publica vota tuis.
Maçte! laboris erit Christus largissima merces,
Optabuntq; tibi prospera fata B O N I.

Christianus Cheselius Fulbacens. Pastor.

XI.

Efluxit seculum nunc, quo doctrina Lutheri,
Fontibus è sacris hausta labore dilis,
Augustæ optatos progressus capit habere
Imperii in sancto Concilio procerum.
Non fremitu Papæ, vi non obstante LEONIS
Tunc decimi, insidiis non Sathanaeq; dolis.
Quid cause? verbo Domini quia nulla tyrannis
Papæ vel Sathana, visque nocere potest.
Tanta Dei benefacta piis Ecclesia votis,
Que semper minimum servat in orbe locum,
Concelebravit ab hinc per paucis mensibus, atque
Perpetuâ cecinit nomina laude DEI.

) 4 (5

Ordine

Ordine at in templo quo cuncta fuisse peracta, &
Quo ritu graviter, Vir Reverende, satis
Carminē narraſti nuper, praſente virorum
Agmine doctorum, Gymnaſij è cathedra.
Conatum magni facio, & commendo laborem,
Exprimit ingenium, non ſine laude, tuum.
Ingenij factum hunc omnis mirabitur aetas,
Et ſtudium meritò tolles ad aſtra tuum.

πρῆς καὶ φιλικῶς ἕνεκα cæteris,
adjicieb.

M. Andreas Frommann/in illuſtri Athenæo
Coburg. Philoſ. moral. Profeſſ. & Pædagogiarcha,

XII.

Jubila dum celebrata Deo inq; choro, inq; Lycæo,
noſtro depingis carmine ritè pio.
ESCHNBACHERE, facis rem gratam poſteritati
noſtræ; vir cunctis charus erisq; bonis.

ἰ. m. ἡ. ἀνταχέδ.

Joannes Spindlerus, in incluto Collegio Caſi-
miriano Logices Profeſſor Publicus, ac Convictorij
Inſpector.

XIII.

Jubila ſanctè, jubila doctè, jubila lætè;
NUMINIS in meritas pandens quæ carmine laudes,
Solenni, in patriam motu pietate, vigentem
Relligione, dahas, Patria Reverende Sacerdos;
Omnibus, ecce, probis pateant, teſtentur & ultro:
NOSTRÆ ECCLESIOLÆ (licèt arctæ, ac æq; periculis)
Nuſquam compressis timidè ora quieſcere lingvis,
Tempore ſed cunctò præconia dogmatis alma.

Sinceri,

Sinceri, veri, multoq̄, cruore probati,
 Non tepidâ, trepidâ, tot *JUBILA* promere, Musâ.
Punctum est omne, reor, *Vates* venerande, tulisti,
 Dum brevitare citâ, ore ruens, sed & arte profundâ
Rem cecinit cunctam tua *Clio* sacrata peractam,
 Ceu decet, in *Templis* *NOSTRIS*, gestamq̄, *Lycæis*:
 En bis septenis labor, ordine, namq̄, diebus
Ritè habitus, *TIBI* pressè unâ narratur in hora!
 Euge *LUTHERANÆ* Fidei prosapia *VIVE*!
 Ora irâ tumeant, nigrescant sanguine vena
Paparum, & spumans *BULLARUM* ebulliat unda:
 Ater & omnis atrox *IGNATIUS* ardeat igne,
 Totaq̄, vel furiat *Gens* rafa & pestilis ordo,
 Qui non erubuit mentiri nomen *Iesu*;
 Jubila sanctè, jubila latè, jubila ritè
Pandimus intereâ, sancto duce *Flamine* digna!
 Donec in *athereis* salvati jubila *templis*
Angelicisq̄, *scholis*, *eternâ* laude sonoris
SANCTUS, *SANCTUS*, *SANCTUS*, amoris honore canemus:
 Qua Te, quave *Tuos*, *Vir* sancte, salute secundes
 Qui *NOBIS*, *NOSTRIS*, tot *JUBILA* *SANCTA* paravit.
 EUGE *LUTHERANÆ* FIDEI PROSAPIA VIVE!

Suo à Confessionibus Patrono, ætatem colendo,
 reverenter amando, properant. accinit
 l.m. q̄;

M. Mich. Ludovici Cob. Fr. in illustr. Casim. patrio
Collegio Orat. Profess. & Alumn. Insp.

XIV.

O Rbi quùm toti *LUTHERI* dogma refulsit,
 Ad *CHRISTUM* ducens laude, volente *DEO*.
 AVGVSTÆ

AVGVSTÆ PATVIT FIDELI Confessio pVræ: 1530.

ConClo sic Christi grata brabela DabIt.

Jussit ut Edictum Carolô sub Cæsare Quinto,

Linguis hinc varijs littera picta fuit.

Annos per centum quam Doctrinam DEUS almus

Contra prorexit scommata prava Papæ!

Istam Doctrinam primô defendit ab ævô:

Hanc conservabit; nec ruer ullus apex.

Hanc rutavit adhuc: Hinc fas est solvere grates,

Et toto laudes corde sonare, DEO.

CLarè LVX IVNI LVXIT VICESIMA qVinta; 25. Jun. An.

En EVangeLII tVnCI VbILÆVs oVat. 1630.

Iste Dies gratô bene sanctificatVr In orbe; 1630.

HIC IVbILÆVs aDest: IVbILa Chara Cane.

Grates quisq; DEO referat pro munere lætas,

Lætus, si cupiat, vivat ut ante DEUM.

Quas, facis hinc justè, recitas, Reverende MAGISTER,

Carmine dum laudes, Hic Jubilæus habet.

Sic tua laus stabit, nunquam peritura per ævum:

Sic tibi quin Charites florida ferta ferent.

Honoris & Amoris ergò conscribèb:
Johannes Hoffer Coburg.

FINIS CARMINUM.

NUNCI

Incipit res ipsa: Et quidem ca-

put rei habet Gravissimorum Dnn. Scholarcharum

pro concessa perorandi licentia publicè affixum pro-

gramma: deinde ipsa Oratio Jubilæa habita

ponitur.

D. O. M. A.

Omnia

OMNIUM Dnm. SCHOLARCHARUM
& suo nomine

CASPARUS
FINCKIUS, D.
SUPERINT. GEN.

*Viris in urbe literatis ac honoratis, salutem cordicitus
precatur millecuplam.*

Festum Jubiläum, quod Saxones auspice ter
sancto, ter inclyto, ter Optimo Jehovâ ce-
lebravimus, non fuit festum invidiæ, con-
temptus, superbiæ; non traductionis, vellicationis,
ostentationis, provocationis, insultationis, (quæ vitia
ab omnibus piè cordatis abesse debent longissimè) sed
Festum fuit gratitudinis erga DEUM, erga Augustissi-
mos, Cæsarem ac Regem, Carolum V. ejusq; Majesta-
tis Fratrem Ferdinandum, Augustanæ Confessionis
acceptatores Clementissimos; erga Illustrissimos ac
Serenissimos, Electorem, Principes, ac reliquos exhi-
bitores animosissimos. Festum fuit gratæ recordatio-
nis eorum, quæ per dexteram Excelsi, præterlapso se-
culo, patrata sunt: Memores enim fuimus mandati di-

A

vini

vini Deut. 6. v. 6. & cap. 11. v. 18. 19. Ponite hæc verba
in cordibus & animis vestris, & inter oculos vestros
collocate. Docete filios vestros ad loquendum in eis,
quando sederis in domo tuâ, & ambulaveris in viâ
& accubueris, atq; surrexeris. Scribes ea super po-
stes domus tuæ, & in portis tuis, &c. Festum fuit
pœnitentiæ, in quo seriò doluimus ob peccata com-
missa & omissa. Pœnitentia enim, ut cum Tertul-
liano loquamur, pretium est, quo Dominus veniam
addicere instituit. Festum fuit patientiæ, in quo au-
ditores è suggesto & cathedrâ moniti sunt, ut adver-
sariorum ac hæreticorum, qualium qualium minas,
odia, sannas, insidias, invidias, affanias, insanias, in-
eptias, inertias, fastus, astus, æstus, quæstus, ne tan-
tillum quidem curent, sed pensi faciant hoc Christi,
Matth: 5. vers. 12. Beati estis, cum maledixerint vo-
bis, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne ma-
lum adversum vos mentientes propter me. Gau-
dete & exultate, quoniam merces vestra copiosa est
in coelis. Sic enim persecuti sunt Prophetas, qui
fuerunt ante vos. Et istud Pauli 2. Cor. 6. v. 4. & seqq.
In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut D E I
ministros; in multâ patientiâ, in tribulationibus,
in necessitatibus, in angustijs, in plagis, in carceribus,
in se-

in seditionibus, in laboribus, in vigilijs, in jejunijs,
in castitate, in scientiâ, in longanimitate, in benigni-
tate, in Spiritu sancto, in caritate non fictâ, in ver-
bo veritatis, in virtute DEI, per arma justitiæ à dex-
teris & à sinistris, per gloriam & ignominiam, per
infamiam & bonam famam, ut seductores, & vera-
ces, sicut qui ignoti & cogniti, quasi morientes, &
ecce vivimus; ut castigati & non mortificati, quasi
tristes, semper autem gaudentes: sicut egentes, mul-
tos autem locupletantes: tanquam nihil habentes, &
omnia possidentes. Festum fuit rogationis & oratio-
nis: supplices enim facti sumus DEO, ut agnitam ve-
ritatem ad seros postgenitos, ad natos natorum, &
qui nascentur ab illis, propaget, & contra omnia Sa-
tanæ molimina defendat, conservet. Festum fuit lau-
dationis: Auribus enim nostris insonuit illud Eccle-
siastici cap. 44. v. 1. Laudemus Viros gloriosos, &
parentes nostros in generatione suâ. Multam glori-
am fecit Dominus magnificentiâ suâ à seculo. Festum
deniq; fuit bonæ spei, fore nimirum tempus, in quo
convertat Dominus captivitatem nostram, ut semi-
nantes in lacrumis tandem cum jubilatione metant,
ut euntes & flentes portent preciosum semen, ut ve-
nientes veniant cum exultatione portantes manipu-
los suos.

Atq; hæc omnia in rei veritate ita sese habere, Oratione metrica, eaq; luculentâ, eruditâ & per-elegante, proximo die Mercurij, qui incidet in octavum Septembris, post conclusum Examen, ho-ris à primâ pomeridianis, nostro præscitu & indul-tu, ostendet Vir Reverendus, Præstantissimus ac doctissimus, Dn. M. PHILIPPUS Eschenbach, Ecclesiæ hujus Diaconus fidelissimus, amicus, ac respectivè in Christo frater noster dilectissimus.

Tali igitur Viro, aliàs etiam omnium bono-rum favore digno, & Gymnasij Illustris ante non ita multos annos Professori laboriosissimo, ut Viri in urbe literati ac honorati vacivas aures præbeant, amanter rogamus; studiosos verò Adolescentes, eâ quâ pollemus auctoritate, seriò jubemus. P. P. die V. Septembris, Anno 1630.

D. O.

D. O. M. A.

Plaudite Musarum pulli, mystæq;
sacrati

Plaudite, Saxonice gens subdita plaudite Dynastis,
Quotquot & Articulos calamô-corde-ore professi
Olim Augustanos, ad nostra hæc tempora nati
Plaudite, plaudite, plaudite, plaudite, plaudite, quotquot
Odisti Papam, Lojolicamq; cohortem!

Plaudite Christicola, Christi de nomine dicti.
Ecquid enim? surgit Moses, fremat orbis & orcus,
Vel tandem Moses. Lateres duplantur iniquè.
Enumeret quis enim duplo sub pondere factos?

Moses ille licet tardè venisse putetur;
Attamen ille venit: venit opportuna capeffens.

Electo Saxo secum præponderat omnem,
Rem per avos atavosq; sacram duce Numine gestam,
Et si quos reliquos Augustæ rexit lœva,
Nempe manet fibræ imis animiq; medullis
Judicium proavi spretiq; illusio Papæ.

Ponderat Elector Saxo JAN-GÖRGIUS Heros
Secum; ad Lipsiacas mox convocat ordine Musas
Theologum electam pro tempore & arte coronam
Convocat, & visus sic fari & promere sensa:

Consultote viri, quos Enthous occupat ardor
Religionis: Evax! stat, stat sententia mentis
Jubila festa Deo votis precibusq; litare.

En! Centum vicibus modò claudit circulus annum,

A 3

210

Exordium

Der Sachsen
berufft etliche
theologos gen
Leipzig / wegen
des Jubelfestes
zu rahschlas
gen / an den 9.
Aprilis allda
zu erscheinen /
anno 1630.

Dem Doct.
Hoc Chur S.
Ober Hofpres
diger trege
Ihre Churf.
Durchl. auff
bey versamlung
der beschriebes
nen Geistlichen
das directori-
um zu fñhren.

Quo multi Heroës illustri stemmate nati
(quos inter JANNES Saxo non ultimus) urbem
Augustam ingressi, Carolo de nomine quinto
Exhibuere fidei calamo-corde-ore notatam
Magnanimi, invicti, quin sacro codice fulti,
Consulite in medium jussi, duce & auspice Christo,
Tu, mihi qui praco verbi primarius audis,
Dirige res, HOB, tantas; nec deerit alter.
Scilicet omne Dei est opus hoc: Hic corda potentum
Flectit ad omne bonum: solet hic ita flectere sensus.
Non secus ac rugiens leo differt sapius iram
Spelunca adductus: patitur transire per illam
Et vulpem astutam, & vestigia mira ferarum
Atq; lupi atq; ursi atq; canis mordacis, ad horas
Suffert seu patiens seu tempora commoda captans.
Si lupus interea, vulpes, ursusve canisve
Intentent forsã caudam mordere leonis,
Robur ubi, in summam patientia vertitur iram,
Cuncta ferit, sternit, nec parcit nobilis ira
Vlli ac supplicibus: sunt cetera preda leonis:
Ensiser ille facit Saxo de stemmate Rutæ,
Et sic jure suo regnis successit avitis.
Hactenus obtulit multis mirantibus ausa,
Ausã insueta & iniqua ausã, omnimodã sine causã
Ausã Papæ & monstri, peperit quod Lojola, terri.
Nunc ubi Saxo jubet pia júbila promere festa,
Sic Evangelicis visus mihi farisar Heros:
Sat Papæ indultum est: sat Jesu wütica pestis
Grassata est: satis est regioni & religioni
Intetulisse venena, arma: heu! patientia lasa

Vel

Vel tandem pariat concessum jure furorem!
Sat patimur sua quisq; bona heu lapidata! quid? ab quid!
Nil sint divitiae, nil tot vastataq; regna,
Nil loculi exhausti, nil fruges vinaq; sumpta,
Vilia non dico, generosa, heu! perdita vina.
Nil sint sarcasmi jacti à vel milite nauci,
Milite sub sè non latuit Jesuidica proles.
Sunt majora sub his. Memoro. Germania lugens
Tot tot conqueritur viduas viduosq; dolentes,
Tot tot conqueritur madefactos sanguine muros,
Tot tot conqueritur stupra, heu Sodomitica stupra,
Tot tot conqueritur pueris data scandala nostris,
Tot tot conqueritur gemitus pro sanguine fusos,
Tot tot conqueritur planctus cum sanguine missos,
Tot tot conqueritur lacrymas sub sanguine trusas,
Tot tot conqueritur privata, heu! lumine templa,
Tot tot conqueritur privata & lumine corda.
Hoccine salvari est bona per Papalia facta?
Hoccine fecisse est bene? scala haec estne Jacobi?
Turca, latro, nebulo, Sodomita & furcifer, omnes
Ad volitate Esauitas. Hic itur ad astra.
Quid nos interea? Clamemus Ad Arma. da-Larma?
Non sic. Arma juvent alios: nos vota precesq;
Sed quid? Consultum est. Re salvâ jubila festa
Intonuere omnes, data queis fuit alma potestas.
Ordo & nos tetigit, : decuerunt jubila jussos.
Alea jacta fuit. Cecinit quoq; clara Coburga
Compita per passim. Zelô pius omnis inarsit.
Mireris, quàm cuncta piè, quanto ordine cuncta
In templisq; , scholisq; , domoq; , aulaq; , Jehovâ
Omnia

Propositio:
Wie das Jus
bellest zu Co-
burg in allen
Kirchen vnd F.
Collegio, auch
sonsten in der
Stade vmb-
stendiglich ges-
halten worden
sey.

Confirmatio.

Ein gemein
Gericht ers-
schallet zu Co-
burg / vom Jus
bellest.

Chur Sachsen
ihut ein Schreib-
ben an vnsern
Gn. F. vnd H.
wegen des Jus
bellestes.

Unser Gn. F.
vnd H. wil so
viel möglich /
dem Chur-
Sachsen das
Fest gleichfor-
mig halten.

D. 16. Junij
zeiget H. Gene-

Omnia plena: sacro cultu quoq; singula plena.

*Est animus, Proceres, festum depingere nostrum,
SaxoCoburgiacum, & quo quivis munere functus
Ordinis atq; status habitâ ratione sit. Ergò
O magni Proceres, veniam date versibus, oro.
Non tantos animos fero, nec sub pectore tantas
Concepi vires, nec tantos posco cothurnos,
Vestra quibus magnus finxit praecordia Phœbus.
Conatum laudate pium: mihi vena negata est
Haecenus, ut cathedrâ hac ad limina sacra vocatus
Secessi. O JESU, duc mentem, dirige linguam,
Vos ô vos omnes animis linguisq; favete.*

*Principiô vaga fama volat per mœnia nostra:
Jubila, jubila, jubila, jubila, jubila festa!
Ast quia sapè bonum fama est mentita per orbem,
Quæsitum hinc inde est. Nec enim mens nostra quiescit,
Si quid perlatum est aures ad, scire peroptans.
Tandem fama studens veri, verissima narrat:
Ecce etenim vidisse placet, quas Dresdidos Heros
Litterulas proprii notula sub nominis actas
Ad Jan. Casmirum tacito sub pectore lectas
Exararat ovans zelo pietatis adactus.
Non mora. Casmirus consentit in omnia sanctè.
Sic nempe harmonicis animis duo germina Rutæ
Omnipotens rexit, regum qui pectora flexit.
O nimium dilectè DEO, tibi jubilat ather,
Et conjurati veniunt ad jubila cives.
FURNIUS octo bis Soles non clauserat orbi,
Finckius en noster Generalis Episcopus in fit,
In fit, at & sacrâ nos ad devotus in ade:*

Collega

COLLEGÆ electi, dilecti, attendite prompti,
 Jussa sequi. Ecce Ducis! Ducis ecce sigilla verenda!
 Arrigitote aures, & verba recondite mente,
 Attenti adstantus, vix tale & tale putantes.
 Praelegitur diploma Ducis: Bene verba notantur.
 Optatum latè mandatums ad júbila nostra
 Percipitur: subjecta damus mox jussibus ora.
 Ora quid? & dedimus jussu promptissima corda.
 Corda quid? & dedimus jussu calidissima vota.
 Interea vigilat Princeps Casimirus ad omne,
 Quod divina sapit, cavet & ne turpe quid obstat
 Tantis festivis. Vulgantur scripta per urbes
 Et pagos, celeri cursu, quæ nunciis offert.
 Aurea scripta putem. Sapiunt Paulina, Petrina,
 Singula. Non nobis figmenta humana probantur.
 Norma placet verbi. Nec & Augustana placeret
 A seculo firmata fides, nisi constet ad unguem
 Verbi cum norma, docuit quod Christus Iesus.
 Aurea scripta putem. CASIMIRE ô inlyte Prin-
 Omnia perpendis benefacta in lumine scripti, (ceps,
 Saxonice stirpi collata à Numine divo.
 Aurea scripta putem, sacrisq; notanda lapillis.
 Cantica sunt, textus, sunt articuliq; notati,
 Suntq; preces calidæ fundenda ad verba notata.
 Et bene. Nam reges etiam summosq; Monarchas
 Vera decet pietas, verbi & reverentia sacri.
 Ad rem sed propius. Bis denos Junius orbi
 Exhibuit soles, : scandit sacra rostra verendo,
 Qui superintendit, fringillæ nomine clarus,
 Dixeras ad tempus prescripto lumine Christi:

B

Emuli

ralis Superin-
 tendens dem
 Ministerio
 durch ein vorge-
 lesenes Fürstl.
 Mandat das
 Jubelfest an.
 Das ministe-
 rium erkläret
 sich unterthä-
 nig mit freu-
 den das Jubels-
 fest zu halten.

Fürstl. instrü-
 ction wird wes-
 gen des Jubels-
 festes gedruckt
 und hin und wi-
 der ins Land
 geschickt.

Inhalt Fürstl.
 licher instrü-
 ction.

Die 20. Junij,
 Domin. 4. post
 Trin. verhörs-
 digt der H. Su-
 pintendens das
 Jubelfest auff
 offener Sangel

Amuli ad exemplum Patris miserescite ducti.
Finit, & altisonis indicit festa loquelis,
Atq; ad praescriptum Casimiri singula monstrat,
Indixit gravitate vir, & pietate virago:
Hoc agitote viri, qui Christi nomen amatis,
Hoc agitote omnes, qui JAN-Casimiria sceptras
Diligitis subjecti, addietis Saxonis oris.
Triduum habete sacrum: sacra sint soleña trina!
Sic vult, sicq; jubes divina & sancta voluntas.
Sic vult sicq; jubes sine non ratione voluntas
Rutæ Saxonica, qua sub gravis Ensifer Heros
Primum salvifica fidei caput extulit orbi,
Sicut pra reliquis inter viburna cupressus,
Conjuxit votum voto precibusq; precesq;
JAN-cum-Casmiro, seniore in corpore sacri
Imperii, qui festa simul votiva peracta
Percupit, instituens calidis dare pectora votis.
Triduum habete sacrum: sacra sint soleña trina!
Luce sacrâ hac requiescat humus, requiescat arator:
Heluo, lurco, bibo, quinquercio, gesticulator,
Morio, nugator, gnatho, Sycophanta, profani
Este procul cuncti. Mandat Casimirius ardor
Erga Evangelicum Augustum. Spectacula faceffant
Ad tempus: ludi, trochus, alea, charta, fritillus,
Absint, longè absint: sit clausa popina Acolasto.
Grex pius ora tenens arrectis auribus adstat,
Jussa secuturus tacitè canit AMEN & AMEN!
Fiat! jo fiat Christi divina voluntas!
Fiat! jo fiat Casimiri justa voluntas!
Fiat! jo fiat tua, Fincki, sancta voluntas!

Fiat!

Die Untere
 ebene und
 Pfarrkinder
 sind willig und
 fremdig das
 Jubelfest zu
 halten.

Fiat! jo fiat nostra obsequiosa voluntas!

*Temporis interea studiis se quilibet optat
Mystarum, cultus sacri quos cura fatigat.
Nocturnâ versata manu, versata diurnâ
Biblia sacra: Tomos Megalandrivolvimus. Acta
Vidimus Augustana, & vera, notata, probata.
Instant festa. DEI populus se mancipat omnis
Cultibus, & sacris dat mentes, corpora, tempus.
Proxima Baptistæ produxit signa Bootes,
Ostenditq; horam mediam remeabilis umbra
Solis Jannitici. En! fecit campana laboris
Indicium trinum: Sonitu perfecit in urbe
Pomposo, semper glomerato murmure Bom Bom,
Eia decet talem Dominum, qui Jova triunus,
Festum tale. Decet nostris parere Dynastis.*

*Sol punctum absolvit, data lassa & membra quieti,
Mox optata novo lux en processit Eoo;
Junius, ut Soles viginti & quinq; notavit,
Tu Studiosa cohors mihi dilectissima, Musis
Addicta, & ludi pubes dexterrima docti,
Laudibus in primis mihi stas. Tibi nomina laudis
Debentur prima: Phæi: hon vix curribus apreat
Solarem aurigam; speculas scandisse superbas
Audimus Phæbi pullos dulci ore canentes.
Crediderim, nec vana fides, genus esse Jehova
Auditum è speculis. Sunt mota & viscera si queis
Cor non dura filex fuit aut Marpesia cantes.
Pergitur ad festum properanti tramite: Cessat
Musica, & auditur sonitus compositus, & aptè
De turri trinus complens urbem, aëra, Cælo*

B 2

Vix

Das ministe-
rium studiret
auff das Zus-
belfest.

Anfang zur ers-
ten Jubel Vesi-
per wird ges-
macht am Tag
S. Johannis
den 24. Junij.

Der erste Zus-
bel Tag bricht
an.

Die Studen-
ten machen mit
musiciren auff
den Kirch, und
Collegē Eburn/
zum allerfrü-
esten den Ans-
fang zum Zus-
belfest.

Frühe Mess des
ersten Jubel-
tags um 5.
Uhr.

M. Dillig. Can-
tor kan wegen
des Quartans
fiebers mit sin-
gen das Jubel,
fest nit halten.

Georg Seifrid
Succentor vnd
vicarius singt.

Gesang in der
ersten Frähs
predigt / ist:
Erhalt vns
Herr bey deis
nem Wort.

Verloib vns
Frieden gues
biglich.

*Vix ipsi parcens. Quid Ego? Parere necessum
Atq; Deo atq; Diis. Horum est mandare ministris.*

*Dilligere, choro vir addictissime nostro,
Te mala febris habet, simul atq; tenacior haeret,
Pangere dulce melos studuisses Musicus: O Te
Haecenus ô quoties Cantorem poscimus omnes!
Succentor Collega scholae dat juba jussus,
Assentit cætus, sicq; ora ex mente resolvit:
(Teutonicum fas est Latius sic reddere metris)*

1. Serva, Deus, verbum tuum,
Turcam Papamq; supprime,
Qui filium volunt tuum,
Turbare de throno suo.
2. Jesu, remonstra dexteram,
Potentiæ absq; termino,
Defende subditos tuos,
Rex, laude quó te provehant.
3. Solator, alme Spiritus,
Dona tuis concordiam,
In extimis angustiis
Asylon esto & arbiter.
4. Consultat hostis impius;
Confunde, Jova, machinas,
In proprium caput ruant,
Quæ perfidè piis struunt.
5. Sic pœnitentes noverint,
Te non Jovem brutum tuæ
Sceptrum tenere Ecclesiæ,
Credientis in te firmiter.
6. Concede pacem tempori,
Sub Marte ferreo & truce.
Qui militet, non est, potens
Nisi tu, Christe, sceptriger.

7. Da

7. *Da pacem, da summe Deus, rex arbiter orbis
Rutiferis nostris ducibus, da regna quietam,
Quò nos pacatè vivamus & arva colamus,
Floreat ut pietas, jus, virtus omnis, honestas.*

*Cantio finitur. Scando, sed non sine pressis,
Suggestum, reputans mecum vel talia, votis:
Hei mihi! qualis ego? celebranda est primula Missa,
(absit Papalis) capiet nunc júbilus ortum,
Matutinus, ut accedat dein júbilus almus.*

*O me non dignum pro tanto dicere festo!
Dicere pro festo, quod non iterare licebit
In terris: mox est judex venturus Iesus.*

*O me non dignum! Cano bis nunc júbila festa.
Festa cano juvenis Lutherania júbila Ahornæ,
Ut prius huic cathedra valedixi, júbila tractans
Publicitùs. Rediit labor at pergratus in urbem.*

*Nunc repeto attentus vice binâ júbila festa
Júbila festa, Evangelica - Augustana.
Concio non normam Papa; sed verba revolvit,
Matthæus quæ signavit Christi ore vocatus,
Nono ubi sub puncto Christi acta fideliter effert.
Biblica verba legam: modicum requiesce Poësis.*

ET circuibat Jesus omnes civitates & castella
docens in Synagogis eorum, & prædicans Ev-
angelium regni, & curans omnem languorem
& omnem infirmitatem. Videns autem turbas, misertus
est eis, quia erant vexati & jacentes sicut oves non habentes
pastorem. Tunc dicit discipulis suis: Messis quidem multa;
operarii autem pauci. Rogate autem dominum messis, ut
mittat operarios in messem suam.

Sib Herz un-
serm Fürsten etc.

M. Eschenbach
berichtet die
erste Frühpres-
digt.

Text der ersten
Zubelsfrühpres-
digt.

B 3

Vena

Der Fröhpredigt
Abtheilung /
Summa und
Innhalt.

Nach der Predi-
gig ist gesungen
worden /
Ich bitte / O
H E R R / auß
Herzen grund.

Beschluß der
Fröhpredigt.

Die hohe Amt
predig ersten
Zubeltags /

*Venare di : textum hunc, sed Teutonice ore locutus,
Disposui in partes binas duce flamine sancto.
Pars erat anterior : Christus, qui viseret urbes,
Ceu Superintendens : populo pressus miserescens.
Altera, mandatum Christi intendentis habebat,
Fontibus ex his dimanans, fuit additus usus.
Missa aderat finis. Complentur templa sonora
Musica, & ad Domini laudes pia corda moventur
SPENGLERI ad ductum, liceat quem vertere metrô :*

1. Ex corde te precor DEUM,
Ne subtrahas iratus
Ori meo verbum tuum,
Sic non habebit unquam
Culpa ulla me, sub gratiæ
Mitto tuæ subin me.
Verbum basis cui manserit,
Morsum necis non sentit.
2. Pedi meo verbum tuum
Lucerna clara fulget,
Monstrans poli viam mihi:
Hoc Phosphoro lucente,
Homo DEI discit sibi
Mysterium profundum,
Quod pollicetur Spiritus,
Queis fixa spes in illo est.

*Postmodò Collectæ; benedictio: Missa peracta est.
Accedo majora. Date aures mentibus æquis.
Majora accedo, dixi. Nam maxima restant
Dicenda. Hei! faciet me elinguem copia fantem.
Sol matutinus sextam superaverat horam
Dimidio : resonant conjunctis plausibus omnes*

Cam-

Campanæ, pulsum nobis trino ordine, dantes,
 Dantes magnifico plausu pulsuq; sonoro.
 Vidisses cætum Christi tanto agmine fidum,
 Ad loca sacra pedes zelo fervente moventem,
 Non secus atq; petunt campos per rura, per hortos,
 Ordine disposito centenô apiaria structa,
 Mellis sæcunda matres, animalcula grata.
 Sed quo proripior? Complebo carmine cultum,
 Cultum præcipuum. Cano sancta; at carmine crudô.
 Rem spectate, mei proceres, non Rhetoris ora.
 Sum memor ad punctum, nec me sententia fallit,
 Tu Pfrüscher, mihi junctissime Compater, Ordo
 Te sacri officij tenuit felicibus horis.
 Non secus ac Aron decoratâ veste subintrat
 Sanctum sanctorum, benè munia diva ministrans.
 Visus es Altaris sacra limina scandere dignus,
 Ecce, fatebor enim, Angelicâ te voce canentem,
 Audivi, ad Numen devoto pectore raptus:
 Gloria sit soli, qui dirigit omnè, Jehovahæ,
 Magnus in excelsis. Respondit Musica sanctè.
 Tu benedicendo pergis devotus ad aram:
 Vobiscum Dominus. Responsum est denuò sanctè.
 Mox ego de cathedra legi Davidica metra,
 Post septem decies & sex quæ præcinit ille.
 Nigrave sit, Proceres, attendite Biblica verba:
Notus in Judæa Deus: in Israël magnum
 nomen ejus. Et factus est in pace locus e-
 jus, & habitatio ejus in Sion. Ibi confregit
 potentias arcuum, scutum, gladium & bellum. Illu-
 minans Tu mirabiliter à montibus æternis: turbati
 sunt

wird bedenk-
 lich durch den
 Glockenklang
 angedeutet.

Die Pfartern
 der finden sich
 heufig zum
 Fest.

H. Pfrüscher
 ist Wöchner /
 und heilt das
 Ampt vor den
 Altar.

M. Eschen-
 bach liest den
 Epistel Text.

sunt omnes insipientes corde. Dormierunt somnum suum, & nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis. Ab increpatione tua Deus Jacob dormitaverunt, qui ascenderunt equos. Tu terribilis es, & quis resistet tibi, ex tunc ira tua. De caelo auditum fecisti iudicium, terra tremit & quievit. Cum exurgeret in iudicium Deus, ut salvos faceret omnes mansuetos terræ. Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi, & reliquæ cogitationis diem festum agent tibi. Vovete & reddite Domino Deo vestro: omnes qui in cruciatu eius affertis munera terribili. Et ei qui affert Spiritum Principum, terribili apud omnes reges terræ.

Der ordentlich
Deutsche Gesang
vor der
Amptpredig.

HERR Gott
dich loben
wir 26.

*Musica subsequitur: dulcissima cantica patrum,
Hippona quos coluit, coluit quos Mediolanum,
Teutonicâ linguâ Luthero interprete versa,
Nos hebeti venâ ludemus talia dantes:*

Laudamus, ô Jehova, te,	Corona tota martyrum.
Agentes gratias tibi,	Te laudat ore confono,
Æternitatis arbiter,	Cohors fidelis ampliat
Te laudat orbis jugiter.	Laudes tuas per ordines.
Chorus poli, vel quicquid est,	Altissimum Deum patrem,
Tuæ ministrans gloriæ,	Ejusq; JESUM filium,
Ti Cherubin, ti Seraphin,	Paraclerumq; maximum,
Canit melos suavissimū:	Veris honorat cultibus,
DEVS Triune, Sanctus es:	Rex Christe JESU gloriæ,
DEVS Triune, Sanctus es:	Substas ab ævo filius,
DEVS Triune, Sanctus es:	Sed virginem non despicias,
Jehova, rex exercitus.	Homo factus salutifer.
Virtus potens tua omnibus	Mortis fregisti aculeum,
Notescit orbis angulis,	Ducens pios ad cœlica.
Apostolorum cœtus, &	Dei sedes ad dexteram,
Propheticum collegium,	Honore fulgens perpeti,

Tu

Tu judicabis arbiter,
Vivos simulq; mortuos.
Juva tuos nunc servulos
Lytro redēptos sanguinis,
Nobis locum concedito
In altis cum fidelibus.
Tuo succurre cœtui,
Salutis ac hæredibus.
Protector alme, nos bea,
Qui Christiani dicimur.

DEUM diebus omnibus
Oramus inde supplices:
Tu provide, verax DEUS,
Peccata ne nos obruant,
Benigna sis ô Trinitas,
Adversitatis tempore,
Monstraq; nobis gratiam,
Ceu suspicit te nostra spes,
Speramus in te firmiter,
Amen canentes dicimus.

Cætera sub ticeo festi data tempore sueti.

Nunc modò rara cano: Mecum sacra visite templum.

En! ubi cantatum est benè: Spiritus alme venito.

Qui Superintendit curâ vigilansq; labore,

Finckius, ingreditur sacraria totus lôvâ

Plenus, & Angelicâ visus mihi scandere formâ

Suggestum. O cives! memorate nepotibus olim,

Hoc memorabile, vix vel non remeabile festum.

Finckius aggreditur festi caput: Auscultemus!

Biblica lecta iterò, sanctè juratus ad illa:

Psal. 119. v. 15. In mandatis tuis exercebor,
& considerabo vias tuas v. 23. Etenim,
sederunt principes, & adversum me loquebantur, ser-
vus autem tuus exercebatur justificationibus tuis. v. 31.
Adhæsi testimoniis tuis Domine, noli me confunde-
re. v. 46. Et loquebar de testimoniis tuis in conspectu
regum, & non confundebar. v. 51. Superbi iniquè a-
gebant usquequaq; , à lege autem tua non declinavi.
v. 113. Iniquos odio habui, & legem tuam dilexi. v. 114.

Herz Superin-
tend gebet auff
die Sangel.

Text der ersten
hohen Jubels
Predig.

C

Adju-

Adjutor & susceptor meus es tu, & in verbum super-
speravi. v. 165. Pax multa diligentibus legem tuam, &
non est illis scandalum.

Wie der Herr
Superintend
die erste hohe
Zubelpredig
verrichtet habe.

Finckius hac sancto ore legens, sed Teutonico ore,
Summè devotus stetit, & post illa resedit
Attentus populus, dicenda audire paratus.
Fállor, an audivi redivivum lumine Vatem,
Jesseum sacro Finckl jam plectra moventem?
Spiritus incaluit: mox Finckius ora resolvit,
Exponit clarè: Doctor tulit omnia puncta,
Qualia Tharsensis tetigit voluitq;, per horam
Paucis multa docet, monet, ad cor verba loquendo.
Tantum ego summa sequor, fateor; fastigia rerum,
Corrigit ex zelo: solatur pectora mæsta,
Papæ ob pressuras & bella minantia mortem.
Erigit afflictos cunctâ ratione relictos:
Nec satis. Audisses vel elenchos mille notantem
Adjutum verbi normâ, miro ordine cuncta.
Non est cujusvis tam paucis dicere multa.
Sed nec temnendus, cui non sunt tanta talenta.
Divitis ingenij est, tam grandia Cæsaris acta
Condere, & arctato sermone referre, probare.
Divitis ingenij est, animosi Saxonis acta
Condere, & angusto spacio proferre, probare
Non titillo aures Finckl. Decet acta poëtas
Narrare ad trutinam veri. Concessa potestas
Non est mentiri pictoribus atq; poëtis.
Ast me non inter voluit numerare poëtas
Natura, & spaciis quasi parca coercuit arctis.

Nec

*Nec cano ficta tamen : Testor patriota Coburgam ,
 Sitis surdastri , me versificante , poëta ,
 Ad tempus . Proceres habeo de more faventes .
 Non ego Aristarchos curo , quibus optima sordent
 Alterius , proprium sed stercus moschus & aurum est .
 Ad sacra , Musa , redi , qua reliqua , texere perge .
 Vix Tin-Tin dederat campanula motibus apta ,
 Concio finita est precibus penetrantibus astra .
 Nec dum finis erat cultus : sed Musica caudam
 Cum capite addit ovens-motans ad júbila cætum .
 Tu , Grimmi , sacra vasa paras , mensaq; ministras .
 Interea hospitibus sanctissima cæna paratur ,
 Te præcone DEI , Pfrüschere , precante , sacrate ,
 Sacrilegâ minimè specie , ceu dicitur , unâ .
 Accessi ipsus ego contrito corde synaxin ,
 Hinc documenta simul fideiq; speiq; remonstrans .
 Nec tibi festa negat sacer ordo júbila nostra ,
 Casmiri-Acropolis : resonabat Bom Bide Bom Bom ,
 Bombarda q; fragor solis signaverat ortum ,
 Mox tibi festa canit divinus júbila præco ,
 Quem Piscatorem vocitat Seidsdorffica turba .
 Itum est ad privas sacris de sedibus ades ;
 Maurici templum vacat , & prandetur ad horam .
 Hora undena sonat ; senior Pfrüschere subintrat
 Templum , nautarum patrono (vel quasi) gaudens .
 Et sacra verba facis , tractans psalmodica lecta ,
 Annectisq; usum mixtis ad singula dictis ,
 Exemplisq; probas præstanti munere lingua :
 Nil sine scriptura loqueris : tua concio dictis
 Condita est sacris & zelo prædita justo .*

C 2

Non

Johani Grimmi
 Kirchner berei-
 tet den Altar.
 Herr Pfrüschere
 Wöchner heilt
 das hochwür-
 dige Abendmal.
 M. Eschenbach
 empfehet neben
 andern Mit-
 Christen das
 H. Abendmal.
 Auf Fürstl.
 Vestung wird
 Salve geschosse.
 Herr Fischer
 Pfarrer zu
 Seidmans-
 dorff verrichtet
 die erste Jubel-
 predig auff der
 Vestung.
 Herr Pfrüschere
 Diaconus
 predigt zu S.
 Niclas um
 Mittag.

Herr Melchior
Weigler zum
heiligen Creuz
ist krank / daß
er das Jubels
fest mit predi-
gen nicht ver-
richten kan.

M. Ziegler
Exul Christi
Stresendorff.
verrichtet die
erste Jubelpre-
dig zum heili-
gen Creuz / an
stadt H. Weig-
lers.

Non secus atq; coquus benè condit aromate carnes.

Hei mihi quid memorem? non júbilus omnia complet.

Tristia miscentur latis. Ita praxis in orbe est.

Ejulo commiserens, suspendo & júbila cordis.

Sanctæ quippe crucis tristari recta videntur,

Testariq; suas tacitâ vel voce querelas:

Weiglerum heu nostrum! febris quem querquera tor-

Nuper Weiglero viduo subsellia nostra, (quet

Condolère: redit jam jam dolor auctus in orbem.

Quæ Weiglere tibi mens est? ediffere nobis.

Autumo, respondes febrî correptus amarâ:

Sit Crux dupla mihi: viduus sum mæstus & orbis:

Sim lecto affixus: Cruciant majora dolentem.

Júbilus auditur: campanula provocat, urget,

Tunc ego me crucians feror in suspiria totus:

Vobiscum ab liceat, Collegæ, júbila festa,

Concelebrare pio cultu, ceu functio poscit!

Officium cordi est: vix me patientia vincit.

Pone modum, Cruciane, cruci, Collega fidelis.

Jubilat hic felix, ast ejulat ille dolendo.

Hæc praxis mundi est. Patienter ferre memento,

Quod Deus injunxit. Qui sub cruce jubilat, ille,

Ille agitatur verè, me judice, júbila festa.

Weigleri supple partes, Ziglere Magister,

Emphatico eloquio crucis imple templum vocatus,

Nec crucis ignarus, Christi tum servus & Exul.

O grex Chære, mea quondam commissa fidei

Curæ, corde gemis tacitò, Stresdorffia chara,

Mente quidem celebros tecum nunc júbila festa,

O si voce simul puncto prasente liceret!

Irrita

*Irrita vota fero, ah! Stresdorffia chara, negavit
 Anti-qui-Christus, meretrix Babylonia, dictus.
 O Papam brevibus gyaris, & carcere dignum!
 Olim Satanico cruciatu & verbere dignum!
 O si restares mihi spes, suggesta redire
 Ad tua! Sed prestat motus componere cordis,
 En! duodena instat: recto sol vertice gaudet,
 Mauriti revocant campana ad júbila: complet
 Musica sacra chorum Lutheri cantica promens,
 Quae lubet ad verbum lyrico sic vertere metro:*

1. Jehova rex, verbum tuum
 Fuit diu obvolutum:
 Donec tuam per gratiam
 Sunt dicta verba Pauli:
 Et cæteri quæ nuncii
 Tuo ore scriptitarunt,
 Grates tibi nos dicimus,
 Tandem quod hora venit.
2. Dies potenti vî tulit,
 Quod omnibus patescit,
 Deus meus, clementiâ
 Convertite te negantes:
 Plus æstimantes dogmata
 Humana, quæis peribunt.
 Verbum tuum notescat, ah!
 Ne puniantur olim.
3. Vis Christianus dicier
 Et esse: Crede primò
 Hæreque nixus unicè,
 Fide atque charitate:
 Solo in D E O, omni termino,
 Deum proximo faveto,
 Sit pura conscientia,
 Inæstimabilis res.

Die erste Mitt-
tags Jubelpres-
dig geht an.

Der ordentli-
che Deutsche
Gesang.

O Herr Gott
dein Göttlich
Wort

C; 4. Tu

4. Tu solus es potis dare,
Sed gratiam per omnem :
Qui fudit huic, nã salvus est,
Eiq̃ nil nocebit :
Etsi velint Cæsar, Papa,
Verbum tuum remotum,
Non æstimas potentias,
Spe lusus hostis egit.

5. Necessitatis tempore,
Deus, converte cunctos,
Qui sancta spernunt Biblia,
Docere nec volentes:
Tantum boant : non est ita,
Sed lectitare nunquam,
Nec audiere nobile
Verbum, furore stulti.

6. Credo ratus vera esse, quæ
Apostolus rescripsit :
Vel puncta mundi transeant,
Verbum tuum manebit
In seculum : ferant malè
Durata corda multa,
Nisi regressum fecerint,
In tartaro dolebunt.

7. DEUS Jehova sit mihi,
Mori mihi lucrari est :
Ab omnibus malis, tuo,
JESU, lytro beasti,
Sum gratus hinc : dabis mihi
Promissione factâ
Petita, ne repelle mē
In morte simvé vita.

8. Spero, Jehova, sub cruce
Nunquam relinquis illos,
Verbum tuum qui servuli,
Custodiunt fideles :

Queis

Quæis das beatitudinem ,
Nec vis eos perire ,
DEUS rogo te , me sine
In te mori beatè.

Cantu finito , aggredere , Collega colende ,
Non faciles , fateor , Seidenbechere , labores.
Perlegis articulos Carolo de nomine Quinto
Augustæ exhibitos viginti unumq; , subaddis
Membratim glossas , seu mavis dicere , quas vis
Doctrinas : breviter , graviter , clarè , omnia verè.
Et ne membra gravent mentes lassata , modestè
Concedis sedem capere & dicenda tenere .
Impiger incepti telam , Collega , laboris
Pertexis , sanctèq; locas commissa talenta .
Suaviter audiris : nullum sopor obruit altus ,
Forsitan exceptâ vetulâ ancillâve socordi .
Nervosè audiris , punctim dum singula neclis ;
Percepere animi dociles , tenuere fideles .
Ingenuè dico , si quis me iudice certex ,
Maximum in exiguo regnavit corpore donum .
Maximus astus erat : Superasti fortiter illum .
Ingenuè dico , nec fallor mente sinistra ,
Maximum in exiguo regnavit corpore robur ,
Ast opus omne DEI fuit hoc : Hic dona ministris
Concedit missis , & corpora robore firmat .
Automaton tinnit monitor : properare laboras ,
Contrahis articulos , primum finisq; laborem .
Cantica Christipara sunt addita virginis alma ,
Prodit Pfrüscherus , relegitq; paranesin illis ,
Quos malè pœnituit fecisse , fidesq; refecit .

Acce-

Herr Seiden-
becher Diac.
hat die Mit-
tags Jubel-
predig.

Text.

Der Predige
kurzer Inhalt.

Der Predigt
Beschluss war
mit dem Ma-
gnificat.
Herr Pfrüscher
liest die Beicht-
Vermahnung.

Accedunt tandem contriti corde, petentes
Absolvi à culpa. Triados fit nomine sancta.
Audistis festi seclavis Sabbathæ prima.
Et sic mandati pars est exacta laboris.
Si brevior fuero posthac, ignoscite Patres.
Jubila nam primi solennia summa diei.
In reliquis dispar labor est; sed ritibus idem.
Paulatim claro successit vesper olympo,
Cœnatur parçè: nostra & nox ingruit urbi,
Et placido somno civis se mancipat omnis.
Nescius interea somni dulcisq; quietis
Sol, cæli curvos percurrit providus orbes,
Auricomis radiis sistens se denuò nobis.

Der ander
ZubelTag.

Die Studens
ten singen am
allerfrühesten im
Collegio.

Frñ Mefi des
andern Jubels
Tags.

Der Gesang:

Ein feste Burg
ist vnser Gott /

Quid Studiofa cohors faciat sacrata libellis?
Est aurora equidem Musis preciosior aurò,
Jam prævenit eam, noctis non nube repulsâ,
Visa mihi insomnem vel traduxisse quietem,
Jubila & inceptat benè festa secunda secunda.
Harmonico plausu modulamina multa recantans.
Alterius sequitur festivi Missa diei,
Musa parata choro pia concinit ore Lutheri
Cantica, quæ verum depingunt arcis asylum,
Mutuor, atq; rudi placez huc transferre cothurno.:

1. Arx firma Jova noster est,
Probatuſ enſis, arma;
Ille eripit cunctis malis,
Pios prementibus jam: :
Nequam veterrimus
agit rem seriò,
Dolus, vis & magna,
Sunt arma fortia,
Parem non terra novit.

2. Non

2. Non nostra stat potentia ,
Citò perimus omnes ,
Pro parte nostra vir vir est
Electus à DEO ipso :
Quæris quis ille sit ?
JĒSUS dicitur
JEHOVA Zebaoth ,
Nec alter ullus est ,
Huic viro est triumphus.

3. Diaboli orbem compleant ,
Vorare nos volentes :
Tamen timemus nullibi ,
Res nostra salva stabit :
Hujus qui dux soli
Tyrannus sit licèt ,
Damni nihil dabit ,
Qui judicatus est ,
Vox una vincit ipsum .

4. Stet' verbum eis nolentibus ,
Nec nos eos timemus :
Adest JĒSUS promachus
Cum Spiritu atq; donis :
Sumant licèt vitam ,
Prolemve conjugem ,
Dimitte singula ,
Sunt lucra vilia ,
Nos regna possidemus .

*Cantio finitur. Senior Collega, serente
Ordine, commissa Missæ dat jubila verbi,
Textu prælecto, quem signat in ordine deno
Matthæus: Christi sunt, quasò attendite, verba:*

M Atth. 10. v. 9. Cum autem tradent vos, no-
lite cogitare, quomodo aut quid loquamini. Dabitur
enim

Herz Pfräscher
berichtet die
andere Präpres
dig.

Text.

D

enim

enim vobis in illa hora, quod loquamini. Non enim vos estis, qui loquimini: sed Spiritus patris vestri, qui loquitur in vobis.

Der Fröpredig
dig kurzer
Inhalt.

Gesang nach
der Fröpredig.
Wer Gott
nicht mit uns
diese Zeit,

*Hac ait. Et pergit cæcum informare, labori
Hesterno assuetus: nobis solatia præbens,
Inprimis verbi pastoribus apta refundit.
Quodq; ministerij sit fulcrum, monstrat abundè,
Nec labor eventus caruit: superadditus usus
Edocuit cæcum, quæ sit præstantia verbi.
Audit hoc pietas, fidoq; in corde recondit.
Sed quia Missa brevi spacio contenta subinde,
Finis fit sextâ: subnectit Musica cantum:*

1. Nisi Deus sit arbiter,
Israël conqueratur:
Apud nos stet nisi Deus,
De nobis esset actum:
Grex qui pusillus nos sumus,
Spreti tot à terræ incolis:
Nos odio insecutis.
2. Tanto furore inæstuant
Deus si pertulisset,
Vorassent nos tyrannicè,
Sumus quod omne vitâ,
Inundati ceu flumine,
Vel quos procella suffocat,
Et vi subactat omnes.
3. Laus sit DEO, quod caverit,
Ne fauce nos vorârint:
Ceu reste avis fit libera,
Sic vita salva nostra est,
Rupta est catena: liberi.
Jehovæ nomen nos tegat
Polum-solum creantis.

Addi-

Addita collecta est: Benedictio: Missa secunda est,

Adventant festi solennia festa diei,

Dantq; sonum trinum fusa arte metalla superbum,

Musica festivi fecit primordia cultus:

Munere Pfrüscherus sancta perfungitur ara

Denuò, ceu primo consecerat omnia ritè.

Seidenbecherus scandit suggesta minora,

Prælegit & textum, quem matutinus habebat.

Cultus pro norma Missæ. Fit finis. Et infit

Succentor juncto modulamine ad organa cantum,

Regina Ungarica, qui dicitur esse, Maria,

Germanum converto stylum vertoq; Latinum:

1. *Avertero si non malum,*

Favoribus

Mundi carens, quid inde?

Artem tamen scio bonam;

DEI favor

Mihi non denegandus:

DEUS prope est, ad punctulum.

Latet - quasi, donec necet

Verbi odio furentes.

2. *Licet disponam res meas.*

Infirmus ah!

Crucem DEO minante,

Constat tamen; vis nulla stat.

Hoc optimum:

Mundana quæq; vana:

Cæli bonam, solatium,

Hic hæreo periclitans

Jovâ juvante vincam.

3. *Ad tempus, est proverbium:*

Homo - DEUS,

Mea pro parte stabis:

D 2

Videns

Alle Glocken
deuten das hohe
Ampt des
andern Jubels
festis an.

Herz Pfrüschers
Wächner /
helt das Ampt
vorm Altar.

Herz Seiden-
becher liest den
Epistel Text.

Der ordentlich-
che Gesang.

Mag ich Un-
glück nicht wider-
stehn.

Videns meum infortunium ,
Quasi tunm ,
Si me occuparit illud :
Oportet, sit, me militem ;
Ut munde, vis : scutum DEUS
Juvans me ducet, AMEN.

M. Eschenbach
predigt den an-
dern Jubeltag
auff Fürstl.
Vestung.

*Ordine diducto, meum erat discedere celsam
Acropolin nostram conducto milite fortem.
Jubila grata ferens propono grana sinapis,
Cumq; Ecclesiola facie conferre laboro.*

*Finckius interea non impiger usq; laboris
Auditur magnus : labor & redit actus in orbem.
Ex Marco profert Germano Idiome CHRISTUM.
Puncto sub quarto de grano talia fantem :*

Text der an-
dern hohen Zus-
belpredig.

ET dicebat JESUS : cui assimilabimus
regnum DEI, aut cui parabolæ com-
parabimus illud? Sicut granum sinapi, q̄ cum semi-
natum fuerit in terra, ascendit in arborem, & fit ma-
jus omnibus oleribus, & facit ramos magnos, ita ut
possint sub umbra ejus aves cœli habitare.

Herr Doct.
Superintend
berichtet die
ander hohe Zus-
belpredigt.

*Dixerat : Et Suada redit in precordia virtus
Divina. Suetâ methodo textum arte resolvit ,
Excerptiq; locos manantes fluminis instar.
Hac tibi sueta manet methodus, nobisq; probatur.
Hunnius ille fuit tibi ductor, Doctor & autor.
Tu nobis sueta methodi stas ductor & autor.
Multi allegoricâ methodo oblectantur : at alter
Ordine rhetorico satagit cum laude docere.*

Sunt

Sunt qui thematico procedunt ordine strictim,
Sunt & subtilis quos norma scholastica vexat.
Emulus es, Fincki, veneror quem nomine patris,
Mellificantis apis, qua floribus insidet aptis.
Insidet incumbens, fucis inimica, laboris.
Insidet, haud fugens de flore venena nociva.
Insidet extractis, qui praestant nectare, succis.
Avolat, atq; favos ad grata alvearia portat.

Sed quò mente feror? redens ad júbila pergo.
Decedit justâ, super-in-qui-tenderat, horâ
Finckius: altigradas petis Hebdomadarius aras,
Pfrüschere, & cœnam dispensas ordine magnam
Hospitibus, quæis te socias dignissimus ipsum.
Sic passivus eras activus & insimul Hospes.

Ecquid Ego? pransus mandato munere fungor,
Templa leproforum viso, sacra dogmata spargo,
Pro modulâ sacra grana lego, dissemino largus,
Et fecundus ager cordis collegit anhelans.

Tempus idem tenuit Ziglerum munere functum,
Vel vice tum binâ, patriotis júbila charis
In crucis ade sacrâ cum zelo festa canentem.
Ecce catenatos per júbila nostra labores!
Sed non ingratos: modò si lucremur olympo
Complures animas raptas de faucibus Orci.

Namq; dat arisonum murmur Mauricia turris,
Protinus excelsâ decantat Musica voce:

1. DEUS bone, ut fit, accidit,
Passim furente vulgo?
Reges duces ad invicem
Suffragio laborant:

D 3

Con-

11
Herr Pfrüschere
berichtet das
Ampt wegen
des hochw. A.
bendmahls / vñ
empfehlets auch
selbst zu gleich
mit.

M. Eschenbach
predigt zu S.
Nielas.

M. Ziegler
berichtet die
andere Jubelpre-
dig zum H. T.

Die Mittags-
predig gebet an.

Gesang:
Hilff Gott wie
geht es immer
zu zc.

- Contrariarier tibi,
Nostroq; Christo JESULO,
Mundum juvare misso,
2. Non corrigi volunt mali,
Ductu ingeni reguntur,
Tuumq; dogma reprimunt,
Et quod doces in illo:
Ad sensa cordis ambulat,
In propriis & semitis
Nec abstrahi potessunt.
3. Sed in polo qui praesides,
Deus ridebis illos:
In consultationibus
Et machinis dolosis:
Loquere ad illos duriter,
Simulq; facta punies,
Terrebus in furore.
4. Regem Jehova vult ratum,
Cui vos thronum negatis:
Sionis in montibus,
Regem gregis fidelis:
Ut indicaret omnibus,
Decreta Patris mystica,
Legemq; condoceret.
5. Gnatus meus tu, dixerat,
Ab aeterno natus,
Resuscitatus mortuis,
Electione facta
Adopto per te liberos,
Meum qui nomen invocant,
Ut te beante vivant.
6. Gentes tibi do largiter
Haereditate, fili:
Verbo tuo quod corrigas
Delicta, prava nostra:

Cætus

Cætus novus progerminet,
 Qui nomen invocet meum,
 Terræ plaga sub omni.
 7. Ergò notate Cæsares,
 Et discitote mores:
 Parete vos huic duci:
 Verbumq; honoret omnis:
 Regem timere assuescite,
 Eiq; corde fidite,
 Id est placere Jovæ,
 8. Pœnis caput submittite,
 Ne sentiatis iram,
 Christus fit unicus scopus,
 Legiq; vivitote.
 DEI ira fervens ignis est,
 Qui stabit innocens, benè!
 Hic est DEO qui fidit.

*Mox dum finis habes cantum, Collega Philippus,
 Sericus - atq; - calix per avito nomine dictus,
 Adit at, Augustæ qua sunt oblata columnis
 Imperij, Induperatori. Ne! digna notatu.
 De sacramenti specie, ceu fertur, utraq;
 An Clero vetitum licitumve sit, esse maritum.
 De Missa (ô missam nunquam facies Papa Missam!)
 Que sit Papicolis confessio carnificina.
 Deq; cibus, qua sit sententia Biblica, qua non.
 Doctare fert doctus, per clenchem falsa retundens.
 Nomine sub pulchro te progenuère parentes,
 Collega: Ecce dabo meditant tua nomina mentem:
 Serica pura decent, non spurcâ veste subulcum.
 Puros pura decent. Sic te purissima vestis
 Cingit in officio, nobiscum es ut alter Aâron.*

Herr Seiden-
 becher verrich-
 tet die andere
 Jubel. Mitt-
 tagspredig.

Text.
 und dessen
 Inhalt.

Seri-

Der dritte Zus-
beltag.

Die Studens-
ten musiciren
zum frühesten
im Fürstl. Col-
legio.

Frühpredig.

Gesang vor
der Predig.
Wo Gott der
Herr nicht bey
uns helt/ze.

*Serica amant pura neclentes ferta puella :
Sericino Domini verbo tua ferta parare
Niteris , & neclis Christum cum corde fideli.
Auratos calices fœdâ complere lacunâ ,
Absurdum ! vinum generosum poscitur ipsis.
Sacrilegus Papa est, calicem cum sanguine furans
Ex cœna laicis. Non sic , Collega Philippe ,
Non sic : Propinas calicem instituentem magistro ,
In cuius verbum tecum iuravimus olim.
Pascitur & pascit suis instar Papa lacunis.
Tu non sic , non sic : pascis de fonte salutis.*

*Ne saltem extra oleas , pia Musa revertere : cultus
Desit in parili ritu , ceu júbila prima.*

Et sic festivi conclusus júbilus alter.

Omne placet trinum. Trinâ vice júbila festa

Notificas studiosa cohors per tecta Lycæi.

Missa dein sequitur. Vice-Cantor, cantica promit.

Nobis quæ Iusti Jonæ pia vena reliquit :

Simplex Musa , stylum Germanum redde latinum :

1. Nisi DEUS stet arbiter
Hostes fremant truces si,
Agatq; res nostras nisi,
Cœli Monarcha summus ;
Nisi piorum asylon sit,
Dolos hostisq; fregerit,
Res nostra dissipata est.

2. Humana quod prudentia
Audet , nihil timemus :
Altis DEUS qui præsidet
Dabit technas apricas :
Student cæti dum fraudibus ,
DEUS pervertit arbiter,
Dextrâ regente mundum.

3. Fre-

3. Fremunt furentes impij,
Ceu faucibus vorantes,
Student occasionibus,
Jehovam non timentes:
Sicut procella territat,
Spirant necem atq; sanguinem,
DEUS videns requireret.
4. Nos pseudodoxos nominant
Mortem trucem minantes,
Se Christianos jactitant,
Solos & orthodoxos:
Nomen tuum, Jehova Rex,
Operculum fit criminum,
Ah surge, juste vindex.
5. Fauces patefcunt invidæ,
Vorare nos volentes,
Laus fit DEO quàm maxima,
Res exitu carebit:
Funes Deusq; dirimet,
Ut pseudodoxa corruant,
Obftet vel orbis-orcus.
6. Tu das Deus solatium,
In orbe derelictis:
Patetq; porta gratiæ,
Licet natura dicter:
Spes vana, vana nostra res,
CruX attamen pios probat,
Dextram tuam videntes.
7. Tuâ sub dextrâ & hostis est
Et cogitata mentis:
Conatus & tibi placet,
Juva nos imbecilles:
Contra fidem natura stans,
Nescit futuris fidere,
Solaberis, Jehova.

8. Po-

E

8. Polum solumq; firmiter
 Deus potens creasti:
 Lux alma fulgeat tua,
 Cor ardeatq; nostrum;
 Amoris igne fervidi
 Constante præditum fide,
 Totus fremat vel orbis.

*Concentum satis est. Suggestum denuò tango,
 Ad populum dicturus, epistola in ordine lecta est,*

Text der dritte
 Fröhpredig.
 1. Petri 3.

IN summa, omnes sitis unanimes, similiter af-
 fecti, fraterni præditi charitate, misericordes,
 affabiles, non retaliantes malum malo, non convitium con-
 vitio, sed contra benedicentes, scientes vos in hoc vocatos
 esse, ut benedictionem hæreditate possideatis. Nam qui
 vult vitam diligere, & videre dies bonos, coerceat linguam
 suam à malo, & labia sua, ne loquantur dolum. Declinet
 à malo, & faciat bonum, quærat pacem, & persequatur eam.
 Quoniam oculi Domini super justos, & aures ejus ad depre-
 cationem illorum. Rursus aspectus Domini super eos, qui
 faciunt mala, Et quis est, qui vos sit afflictorus, si bonitatis
 æmulatores fueritis? Imò si quid etiam acciderit incommo-
 di propter justitiam, beati tamen estis. Cæterum terrore il-
 lorum ne terreamini neq; turbemini: sed Dominum Deum
 sanctificate in cordibus vestris.

M. Eschenbach
 berichtet die
 dritte Fröhpres-
 digt.
 Gesang nach
 der Predig:
 All Ehr und
 Lob sol Gottes
 seyn.

*Hactenus hac. Doceo, Petro ducente docente,
 Quattuor excerpo sanas crucis inde medelas.
 Post tres quadrantes Ego trinam finio missam.
 Sed mox intenti pulsamus laudibus astra,*
 1. DEO fit omnis gloria,
 Qui solus audit maximus,
 Irascitur non amplius,
 Placatus offert gratiam.

Hæc

- Hæc sit voluntas optima ,
 Grates agamus serio ,
 Te prædicamus laudibus.
2. De cordis intimo DEUM
 Flexo colentes poplite ,
 Thura offerentes & precum ,
 Dignas feremus gratias ,
 Pro celsitate maxima ,
 Rex summus orbis es, Deus ,
 Pater potente dexterâ.
3. Et tu DEI fili Patris ,
 Ab æviterno , JESULE ,
 Jehova mi, DEI agnus es ,
 Satus Patris de stemmate :
 Qui tollis orbis crimina ,
 Clementiâ nos respice ,
 Peccata nostra sufferens.
4. Nostras preces ne despice ,
 Qui præsides ad dexteram ,
 Benignus es precantibus ,
 Qui sanctitatum sanctus es ,
 Et Jova cunctis imperans ,
 Altissimus per omnia
 Vocaris , esq; , JESULE.
5. Cum patre cumq; Spiritu
 In dignitate compari ,
 AMEN, id est, verissimum ,
 Choro fatente cœlico,
 Et orbis omnes Anguli ,
 A nunc per omne seculum.

*Dat campana sonum repetitum murmure multo ,
 Volvitur hinc in me labor hebdomadarius: Aram
 Tango sacram pedibus promptis tunicaq; subalba.
 Gloria in excelsis complet subsellia templi.*

Die dritte hohe
 Amtspredig
 wird durch den
 Glockenklang
 angedeutet.

M. Eschenbach
Wöchner/war
tet bey'm Altar
auff.

* Herz Seiden
becher liest die
Epistel.

Herz Superin
tend verichtet
die dritte hohe
Zubelpredigt.

Herz Pfrüsch
predigt auff der
Fürst. Festung.

Der dritten
Ampipredig
Text und In
halt.

M. Eschenbach
Wöchner/
helt das Ampt
bey Verrich
tung des Hoch
würdigen Ab
endmahls.

Herz Seiden
becher ist ein
Gast an dem
Tisch des
H. Ern.

Herz Pfrüsch
predigt zu S.
Niclaß.

H. Geo. Adams
Otto Exul Her
ratel, verichtet
an statt Herrn
Weiglers die
dritte Zubel
predig zum
heiligen Creutz.

* *Rostrum minorum Petri, Collega Philippe, legisq;
Verba Petri nervosa. Dein dat Musica laudes,
Laudes, quas dederat per festi júbila primi.*

*Tandem surgit ovans Superin-qui tendit ovili
Christi, naviculam Petri cum piscibus aptans.*

*Dulciloquò sermone notat, textuq; soluto
Multas doctrinas depromit divite cornu.* (cem)

*Nos dum cultus habet prasens, Pfrüscherus ad ar.
Progreditur pedibus lassatis, festa celebrat.*

Ultima, de Petri navi pia verba locutus!

Finckius extremam tentat superaddere molem,

Concio amat normam verbi: Commendat Iēsum

Naviculam Petri poscentem & sacra docentem,

Auditusq; sacris, sequitur benedictio larga.

Naves pisciculi complent, Petrusq; vocatur.

Post: me pro dignis vidisses sacra parantem

Hospitibus: Collega meus se sistit & inter

Illos, devotus Seidenbecherus, ad omnem

Quem pietas poscit, quem poscunt munia, cultum.

Juscula vix offert dum mensa minuscula nobis,

Protinus egredere, Pfrüschere colende, sub adem

Niclaos sacram, liceat si ludere verbis.

Singula pertractas decorantia júbila nostra,

Et ne quid desit, patria ô dilecta Coburga.

Dum mala febris habet Weiglerum, tertia festa,

Tempore pro, celebrat sanctè pius exul Adamus

Otto, Coburgensis, quem rara modestia laudat.

O vos, exilii socij, electissima fratrum

In Christo passim dudum tristata corona!

O minimum, ô quoties cernunt mea lumina vestrum

In

In lacrymas totus solvor pietate movente!
In me descendo mecum vel talia librans:
Hei mihi! quàm dura est crux exilium in speratum!
Annè parùm est, meretricis Babylonia, sanguine pasci
Christjano? ante parùm, tot tot pervertere regna?
Regna, urbes, pagos Mavorti tradere savo?
Delectaris adhuc lacrymis hinc inde vagantis
Exulis? heu quotò numerò, tibi, JESULE, notum est.
O quàm grande nefas, furiali morte piandum!
Exulibus Christi miseris succurrere disco.
Vos passi graviora DEI cum laude ministri,
Colligitote animos, dabit his Christus quoq; finem
Aerumnis. Christus patitur patiente ministro.
Exulerat Christus, comites vos exulis hujus
Esse decet: Comites Christo gaudete magistro.
Missã sed hæc facio: Seidenbechere, labores
Nempe tuos video restantes, narro fidelis;
Atq; ita vel finem completo impono labori.
Jubila maturant finem. Dat Musica cantum,
Quem cum Lutheri venia transpono latinum:

1. Clemens. DEUS det gratiam
 Cum pace sempiternã;
 Vultus DEI præfulgidus,
 Lux est beatitatis:
 Ut acta diã clareant,
 Et quæ placent Jehovah,
 Jesuq; Christi vis-salus,
 Et Ethnicis patefcant,
 Salventur ut reversi.
2. Grates tibi DEO sonent
 Gentes per universam:

E 3

Et

Herr Seiden-
 becher verich-
 tet die dritte
 Mittag, Zus-
 belpredigt.

Gesang vor des
 Predig:
 Es wolt uns
 Gott gnedig
 seyn / 26.

Et omnis orbis gaudeat,
Melos canens sonorum :
Judex in orbe summus es ,
Malis nec frena laxas ,
Dat pabulum verbum tuum ,
Quo plebs cibatur omnis ,
Via deducta recta.

3. Grates sonet cum laudibus ,
Cætus bonis in actis ,
Nam terra fit feracior ,
Verbum tuumq; floret :

Nobis petentibus ferat.
Vultum Trias sacrata ,
Quam mundus intimè colat ,
Timens in corde fido ,

Nunc dicat omnis, A M E N.

Musica subsiluit. Seidenbechere laboras.

Extremos digitos adhibere & claudere festa,

Nec tenuis labor, & tenuis nec gloria restat.

Prælegis ore gravi Psaltis Neginothica metra :

Text der drit-
ten Mittags
Zubelpredigt.
Psalm 67.

DEUS misereatur nostri, & benedicat
nobis, illuminet vultum suum super
nos, Sela. Ut cognoscamus in terra viam tuam, in o-
mnibus gentibus salutare tuum. Confiteantur tibi po-
puli Deus, confiteantur tibi populi omnes, Latentur
& exultent gentes, quoniam judicas populos in æqui-
tate, & gentes in terra dirigis, Sela. Confiteantur tibi
populi Deus, Confiteantur tibi populi omnes Terra
dedit fructum suum, benedicat nos Deus, & DEUS
noster. Benedicat nos Deus, & metuant eum omnes fi-
nes terræ.

Dicit

Dicis. Et aptatas glossas jungis, & addis
 Magna Catechesis divi benefacta Lutheri.
 Insuper articulos, pro quibus Babylonia certat,
 Concertat meretrix, non arte, at Marte cruento.
 De Monachum votis. Monachorum vota, Jehova,
 Olim nota dabis. Parcendum est auribus, ori.
 Vota coacta monastica, non pia, vana.
 Ultima cum primis componis: Episcopo Pape,
 Dissere, quae sit prima tibi concessa potestas?
 Hec Collega doces suavi sermone & elenchum
 Ore modesto adhibes, & festi júbila claudis.

EXtra me rapior: recolo dum mente quietâ
 Et zelum & cultum, vel quicquid Principis ardor
 Mandatis dederat, rapior super astra levatus,
 Innumerò numerò vidi, velut agmine factò
 Magnates, cives, concurrere ad atria templi.
 Stabant orantes. cantantes ordine pulchrò.
 O fortunatam nimium, tua si bona nôris,
 Dilectam patriam, quam multis festa negantur
 Urbibus & pagis vi scriptò milite pressis?
 Attestare gemens tenuata Silesia nervis:
 Attestare dolens confracta Bohemia bello.
 Laudo magnates, Doctores laudo, magistros
 Laudo, mechanicos, uxores atq; puellas.
 Paucos vidisses mendicâ veste meantes
 Ad sacra: Purpureus processerat unus, & alter
 Sericus, ad festi laudes suntserta puellis,
 Armilla, torques, frontale, calyptra, lacerna.
 Eusebies specimen praeluxit, divite fructu.

Exere-

Inhalt der
Predigt.

Wiesich der
Stadt Einges
pfarite unter
den Jubelfest
erzelget haben.

Weniglich
gebet fleissig
zur Kirchen.

Jederman fleis
det sich/ so viel
möglich/reinig
lich.

In den Gottes-
lasten wird drey
Tag reichlich
eingelegt.

Handwercks-
leut seynen das
Zubelfest hoch.

Alle Vpzigkeit
ist abgeschafft.

Die jungen
Haußtöchterl
vnd Mägd sin-
gen den Abends-
reihen hin vnd
wider in Gassen
mit schönen
Geistlichen
Liedern.

Kriegsbolet
zeucht den drit-
ten Jubeltag
bald nach Mit-
ternacht vor d
Stad über den
Ingrund hin-
ab.

Zubelfest in
der Fürstlichen
Hoff Capell.

Herr D. Hoff-
prediger ver-
richtet das Zu-
belfest drey
Tag zu Hoff.

Excrevit raris nummis elemosyna sacra.

Larga manus deprênsa fuit, non Euclio turpis.

Institor, artifices, fullones, pellio, sartor,

Agricola, fossor, coriarius, histrio, textor,

Ocia sectati omnes suspendere labores.

O patriota, Deus nobis hac ocia fecit!

Festa secuturis narrato nepotibus olim.

Nulla hio luxuries, non rixa, verbera, cades,

Singula pacifico nexu composta per urbem.

Cum propior fieres curvato vesper olympo,

Vidimus in choreis stantes cum laude puellas,

Non vanis choreis (procul esto libidinis ignis.)

Vidimus in gyrum ducentes se ordine nymphas,

Innuptas nymphas, modulantes cantica sacra,

Extra-intra muros spaciosas perq; plateas.

U*Num triste cano deturpans júbila nostra.*

Sol nondum fulgore suo lustraverat orbem,

Tertius instabat mandatus júbilus: Ecce!

Mavortis pulli muros transire cupiscunt;

Quod dum non licuit, pergunt trans Ihsica prata,

Non sine sarcasmis minitantes festa cruenta.

Quos Ego! Sed prestat genus hoc committere ventis.

Ite, reversuri nunquam! Jesu, annue votis.

N*unc aulam ingredior: veniam dabis, inclyte Prin-
ceps,*

Paucis multa cano, meditans brevis esse laboro:

Quæ nos prestitimus conjunctis cultibus omnes,

Unicus Hugo tuus prestare laborat; & orat.

Triduus est cultus peragendus, ritè peregit.

Ordi-

Orditur. Magni qui qua ratione vocati,
 Magnus Alexander, magnus Pompejus ob acta,
 Et magnus Carolus Romanicus Induperator,
 Quis negat? in magnis magnum decet esse: subaddit
 Fur quidem Jannem de Rutæ stemmate Magnum.
 Magnum, propter onus susceptum pondere magno,
 Ritibus in cultus methodoq; per omnia compar.
 O Tibi quàm rarum concessit Jova talentum!
 Hugo, perspecti cordis pars candida nostri!
 Ceu promus-condus non deficiente culinâ
 Exponit victum Ducibus summisq; Dynastis:
 Sic te destituit nunquam facundia lingua,
 Exemplis nosti polyhistor flectere sensa,
 Principis, atq; feris Moses cornu impete justo.
 Aulæ addictos, vel quos malus abstulit error
 Et vita & fidei, calido fervore reducis.
 Nilq; malis cedis; sed contra animosior instas
 Vince malum mundum, dabit olim Jova brabeum.
 Desuit haud operi sancto modulamine miro
 Francus, qui MELIOR multis, si Musica laurum
 Affectet, certentq; viri pro laude canendi.
 Laudo meum Francum, gravibus qui suavia miscet.
Pulpita Gymnasij, vos & mea Musa salutat.
 Pulpita, quæ duplo mihi duxi jure verenda.
 Pulpita, discipulum fovistis itemq; docentem.
 Si lingua vobis centum sint oraq; centum,
 Non Casimiriacam Charin explicuisse potestis;
 Dicite at interea, quæ vobis festa parata,
 Dicite, quæ Phæbus docuit subsellia vestra.
 Sim functurus ego vice vestrâ. Ignoscitis ultro.

F.

Phæbus

Eingang der
 ersten Jubels
 predigt in Für:
 Hoffkirchen.

Herr Capell
 meister thut
 mit musiciren
 sein Ampt bey
 dem Jubelfest.

Jubelfest im
 Fürstl. Colle
 gio, wie es mit
 disputiren vnd
 peroriren ge
 halten worden
 sey.

Herz D. Mey-
fart, Director
disputirt von
Bäpftischen
Jubel Jahr.

Herz D. Kesler
Superint. zu
Eiffeld dispu-
tirt an H. Ge-
neraln Super-
int. Stadt d. 1.
Julij vor und
nach Mittag
von der A. C. wis-
der Doct. Före-
rum, Respon-
denten sind M.
Seelman Pf.
zu Lauter und
M. Bayer Dia.
zu Newstad.

*Phœbus multus adest : hic disputat, arte refutat,
Dicit, confirmat, respondet, tela retundit.
Stat modò Rhetoricus, Demosthenis amulus alter.*

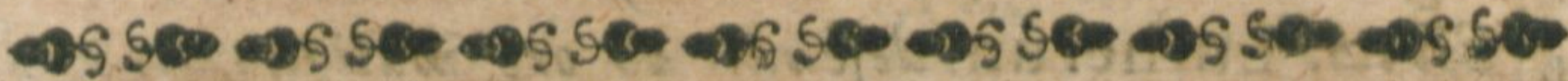
Jubila, jubila, jubila, jubila, jubila docta !
O Casimiriacam pubem ! decet ore rotundo
Grates ferre Deo, Gravibusq; referre Scholarchis.
Meyfartus primum lapidem movet, atq; palastra
Jubila proponit Papalia, ludicra, avara.
Director Meyfarte, tua commissa juvenus
Cura, nunc plaudis meritò dans jubila votis :
Jubila Meyfarto sint tempora quaq; verendo !
*Pergo. Scholarchalis concesserat ordo Senatus,
Ingenij ut flumen manaret divite venâ*
Kesleri : *Ecce alacri pede scandit pulpita Doctor,
Et Doctoris obit benè fidus munia Finckl,*
Förerumq; docet, ductore opus esse Fürero.
*Audimus, quàm promptus erat dissolvere nodos.
Magnus Aristoteles & divus Apostolus unquam
Si coëant, coëunt Keslero praside stante.*
*Non sine mente sonum noster Keslerus adornat,
Ceu malè rafa cohors studio surdastra subinfert.*
*Si manus Apellis mihi Durerivè fuisset,
Pro tunc pinxissèm, non maxima Lumina sphaera
Theologica, perspecta tibi, præclara Coburga,
Stellas pinxissèm, sed non sine luce, minores.*
*Aurea, Vos scitis Proceres & chara juvenus,
Aurea, dico fuit prasens collecta corona
Pastorum, à longè quos pes deduxerat ad nos,
In magno numero. Mihi delectabile visu !*

Ad

*Adiunt, proponunt doctè, casusq; notatos
 Immiscet cautè, expectant responsa modestè.
 Non mora. Respondent Pastores, ritè vocati
 Hoc ad onus sacrum; sed non sine laude peractum:
 Vir animæ primus Lauteræ pascit ovile,
 Christi: Neustadt propè Ericas Bavarus alter.**

Sehr viel H.
 Pastores auffm
 Land sind zu
 gegenwie folgt

Manè.

- Joh. Hoffman Pfarrer zu Steinbeyd. Opponens. 1.
- M. Marcus Bonav. Bleyer / Pfarrer zu Elsa / Oppon. 2.
- M. Joh. Eatterman / Pfarrer zu Sellershausen / Oppon. 3.
- Georg Bihm / Pfarrer zu Lindenaw / Oppon. 4.

A meridie.

- Johan. Kilian Past. Dummerstadt / Oppon.
- Johan Scheler Pfarrer zu Ahorn / Oppon.
- Matthias Krebs Pfarrer zu Wiesenfeld / Oppon.
- Kilian Seifried Diac. Rotag / Oppon.
- Christoph. Thomas Diac. Hilperh. Oppon.

Auscultantes.

- Casp Fischer Pfarrer zu Seidmansdorff.
- M. Balthasar Bertsch / Pfarrer zu Scheuerfeld.
- Nicol. Lucius, Pfarrer zu Wolfsbach.
- M. Leonh. Glaser / non ita prid. Pfarrer zu Ehringshoff.
- Johan. Freitag / Pfarrer zu Grub.
- Nicol. Wirsing Diac. Mederens.
- Johan. Hoffman Diac. Heltburg.
- Johan. Decker Diac. Dummerstadt.
- Georg. Adam. Ordo, Exul Herrathensis.
- Johan. Heubner Diac. Heltburg.

** Tu quid mente agites, Mey, Consultissime Doctor?
 Conscendis cathedram vacuus gravioribus actis,
 Orator dicis (nisi me malus occupat error)*

Herz D. Josua
 Maj, Scab. &
 Prof. helt ein
 Oration d. ult.
 Jah.

Was derselbe
Inhalt.

Herz Seiden-
becher Diac. &
S. L. Prof. hielt
ein Oration d.
ult. Junij zu
Mittag.

Was derselbe
Summ.

M. Fromman
hielt ein Oration
d. 9. Junij, und
wobon dieselbe
handelt.

at
Herz Spindler
Prof. hielt ein
Oration d. 3.
Julij in festo
Collegij.

*Anne sacri imperij Proceres pro parte Lutheri
Stantes ritè forum mentis, qua nescia vinci,
Judice pro dederint? Affirmas themate docto.*

*Densò compellat mea Te pia Musa, Philippe
Collega, annè parùm est sacros gustasse labores?
Multas perq; vices? placet & Gymnastica tecta
Ingredier, zelumq; pium monstrare cathedra?
Est ita. Lutherum defendis ab ore maligno.
Non malè Lutherus Megalander Biblia vertit.
Biblia Lutheri sunt commentaria larga.
Vos Iesucidæ parilem exhibitote laborem.
Nec malè congeffit quicquam sub mole Tomorum,
Vel quicquid fuerit commissum ad publica prala*

*Themate cognato sequeris Frommanne Magister,
Edocuisse placet Lutherum ritè vocatum,
Doctorem, & verum statuisse ad singula promptum.
O Frommanne, viros pariles re-nomine quare.
Per barbam rubram debes cognoscere Froman,
Ore loquor Finckl, qui versu ita luserat olim.
Finckius ut cecinit manet altâ mente repostum.
Rara avis in terris nigroq; simillima cygno,
Vir bonus hoc seculo: nunc virtus exul omnis.*

*Nec te pratero, Logicum quem finxit Apollo
Solertem, Spindlere, piò das jubila zelò.
Pro cathedra jungens simul ac Gymnastica festa.
O Spindlere, mihi quondam commisse docenti
In Casimiriaco, qui Musis fertilis, agro.
Es memor, ut dixti, quod scripseram, at omine dextrò:
Sapè stylum vertis, Spindlere, eris arte Magister,
Si benè ceptam urges nec cessas texere telam.*

Even.

Eventus docuit, logicâ stas arte Magister.
 Nunc mihi discipulo de tanto gratular ipsi:
 Christe, ab discipulos, gnari qui pulpita visunt
 Gymnasij, facias Doctores undiq; claros.
 Degeneres animos tandem pudor arguit: O si
 Præteritos referat nobis Deus optimus annos!
 Sed frustra. Verbum, tempus, viridūq; juvenus
 Non revocantur, ubi semel a volitasse videmus.
 Et Tu charè mihi, zelo, Ludovice Magister,
 Armatus, non vis pro júbilo ἀοὐμβολῶ εἶναι,
 Bullas Papales illudis carmine docto.
 Sic lusu ingenij vincis. Bulla est tibi bulla.
 Bulla quid est? Bombax. Precioso at venditur auro.
 Ludat Papa satū. Non vincet, victus abibit.
 Tu Ludovice, mihi vinclo junctissime sacro,
 Spartam, quam nactus, pulchrè ornas, teste Lycéo.
 In ludo hoc vinctes, olim majoribus aptus.
 Júbila nostra hæc sunt, memori ceu mente tenetis,
 Patres, Collegæ, fautores, quisquū & hospes
 Forsan ades, sunt hæc tua júbila, festa Coburga,
 Tu, nisi, Christe juves, ruet heu! Germania discors,
 In se seva, furens in propria viscera ferrô.
 Turca ferox noster, plures non poscimus, hostis.
 Hic Rhodus, hic saltate, truces Mavortis alumni.
 O Vos jurati Proceres ad fœdera sancti
 Imperij, an nondum didicistis verba pœtæ?
 Nulla salus bello? quin surgite, surgite tandem!
 Ventum ad supremum est. Vigilare, orate: Faceffat
 Privæ salus, si publica res nocumenta queratur!
 Pax! pax! clamatur. Mediorum mentio nulla est.

M. Ludwlg hielt
 ein Oration d.
 2. Julij.

Der Oration
 Inhalt.

Was man
 bey dem Jubelfest
 sich in verschie-
 denen
 Stenden und
 Puncten zu er-
 innern.

Si mihi vena foret Lucani sive Maronis,
 Vena exhausta foret, bello depingere nostro,
 Que sit Lierna mali. Patuisti. Sed vera fatebor
 Tot non sunt gutta nostro, cetera dicitur, Iiso,
 Quot mala passa fuit regio vel Francica sola.
 O bellum! bellum! clamat Germania tota:
 De causis belli tanti quam mira leguntur
 Pro-contra: adduntur Pasquilli & scommata mille,
 Nec satis. Affectant causas dare, cerdo, bubulcus,
 Mendicis, mimis, balatro, verno, oleo, pellex.
 Hei male! Peccatum bello fomenta ministrat.
 Peccatum tanti, peccatum est causa tumultus.
 Iliacos intra muros peccamus & extra.
 Hinc illa lacryma! hinc non evitabile belli
 Vulnus, & in fibris heret lethale. Toparchæ,
 Hic adhibete manus medicas, qui sceptrum tenetis.
 Stringe, magistratus gladium: peccata relega:
 Virtutemque reduc: pietatem & jura tuere.
 Utere jure tuo, fontes, Satanaeque ministros;
 Pradones, fures, sagas cum complice, scorta,
 Vinculis, fune, rotâ, gladio, virgâ, igne coerce.
 Ocives, cives, virtutem querite primum.
 Post pax fulgebit, quò Marspiter exulet instans.
 Hic est contemptor verbi, blasphemus & alter.
 Hei quot scorta fovet passim Germania nostra!
 Hei quot sint mæchatores, Christi exdium opus
 Novit. Judæos Christiano flumine tinctos
 O quot nutrit, amat, quot honorat, Francidos ora?
 Invidus alterius rebus stomachatur opimis.
 Duplex lingua valet: sed candor stultus habetur.

Hic.

Hic-hac quot magicas exercet turpiter artes?
 Nec fastum fatuum taceo. Sunt omnia plena
 Stultorum. Heu seclum Germanis exitiosum!
 Nunc Alamôda-Alamôda in honore, in amore, & in
 Os Alamôd loqtur. Sordent idiomata lingua. (ore est.
 Syllaba torquetur miserè, dum faucibus exit.
 Oraros Francos Francôo idiomate suctos!
 Post-la-manusq; genusq; pedesq; Alamoda movetur:
 Et caput & nictus oculorum Alamôda moventur.
 Quàm variè dorsum sinuoso inflectitur arcu!
 Ridiculè cervix titubat, serpentis ad instar.
 Vestimenta vides Alamodica? suggero in aurem:
 Spinthes cū Mopso, Corydon cum fratre Menalca
 lactant, se formas donasse Alamôda superbis.
 Nobilium & resonare docent Alamodica villas.
 O Corydon, Corydon, quæ te dementia cepit,
 Dum nostram tentas Alamôda docere juventam?
 Non Alamôda placet, quos Pallas vestit honesta.
 Egregiam verò laudem & spolia ampla refertis,
 Tuq; Alamôda tuus. Turpe est monstrari: Hic est:
 Hic Alamôda-Alamôd: quidni vel morio Mötzla?
 Sed quò me zelus? dicendi contraho vela.
 Interea at summos nostros, Deus alme, dolores
 Et patria commune malum & communia fata,
 In meliora refer. Miseris miseresce Jehova.
 Non opis est nostra: tua sunt hac munia, IESU!
 Provideas, ô Christe potens, ne nomen honorq;
 Corruat in templis tuis, & Jesuviticus error
 Sub Ruta irrepat! Maneat confessio nobis!
 Ecce in regna tua innocuo tibi sanguine parva

Conclusio vo-
 tiva.

Atq;

Q. 3352

Atq; retenta diu, quot monstra, horrentia monstra,
 Papali de monte cadunt minitanti fulmen,
 Heu quam doctrinam? qua caelo tartara misces.
 Ah dispelle dolos atq; artes mille nocendi!
 Edibus in nostris fidum tibi collige caetum,
 Surge, o surge Deus, motos compesce furores.
 Respice Saxoniam compressam respice Rutam,
 Respice Casmirum cum conjuge, respice clemens.
 Respice templa, Scholas, discentes atq; docentes.
 Respice Consultos; Pietas-pax oscula figant
 Mutua, ne novus huc male gratius hospes
 Succedat. VERBUM DOMINI DURABIT IN
 AEVUM.

Jubila splendida, jubila maxima dicite Patres!
 Jubila fervida, jubila plurima, dicite fratres!
 Jubila sobria, jubila seria, dicite Amici!
 Jubila dulcia, jubila consona, Musica dicas!
 Jubila dico, jubila dicam, jubila DIXI.

Psalm 115.

Non nobis Domine, non nobis: sed nomini
 tuo da gloriam: Ergo

LAUS SOLI DEO.

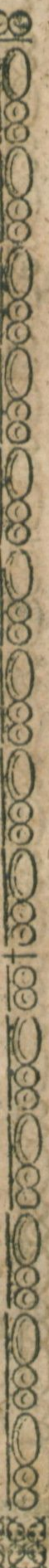
AMEN.

M.C.

ULB Halle
004 967 755

3

VD 17

 mus, & cum bono
 Celsissimi Princeps
 Saxonie, Julie,
 ne, ad peculiarem
 hinc inde celebrat
 bono exemplo vob
 ὁμοθυμαδὸν, de
 hoc JUBILEU
 tremus, ut merito
 porteat: O De
 Egomet in dom
 delectatione, perpe
 BILEI nostri fe
 nimum induxi m
 gente susciperem
 bus modis scilicet
 simiriano, festu
 celebratum fit.
 Quicquid
 manam captaran
 ostenderem: se
 tura est, constare
 in mea dilectissim
 Vos nobiscum ad
 cultu; Ego hur

 Prudentia,
 motores, Fautores
 venerandi - aman
 nostrum JUBI
 i nos addicti su
 Illustrissimi &
 IMIRI, Ducis
 nentissimi, ditio
 circumstantialiter
 , uti speramus,
 simul ὁμοθυμαδὸν
 s, ceu speramus,
 stat enim dies ex
 ngemiscere nos o
 m & propositum!
 non sine singulari
 6 πέντε in JU
 eracta: Inde q, a
 orem DEO divi
 lescriberem, qui
 & Collegio Ca
 sime peractum &
 n ut gloriolam hu
 nullam agnosco,
 eritati, si qua fu
 z COBURGI
 Cum igitur &
 ipso religiosissimo
 ὁμοθυμαδὸν, plurimo
 rum

